

<http://www.glasslovenije.com.au>
Print post publication number 100004295

MAJ - JUNIJ 2019
ŠTEVILKA = NUMBER 3
LETO - YEAR 68

Misli Thoughts

Misli maj - junij 2019

VSEBINA

- 3 Panonski cvetovi za Marijo
- 4 Šmarnice 2019
- 6 95 let p. dr. Vladimirja Kosa
- 7 Izpod Triglava
- 11 Čebela na cvetu in v svetu
- 12 Slovenian Mission Sydney
- 23 The Voice
of Slovenian Australians
- 24 Življenje
pri Slovenskem društvu Sydney
- 27 Iz Kluba Triglav Mounties Group
- 34 HASA NSW
- 35 Zadaimo si domovino na rame
- 36 Iz Kraljičine dežele
Queensland
- 39 Slovenian Mission Adelaide
- 45 Mami v spomin
- 46 Slovenian Mission Melbourne
- 56 'Opali' Cilke Žagar
iz Lightning Ridge
- 59 Moji daljni spomini
- 61 Naša življenjska pot
- 61 Spomini na prehojene poti
- 62 Vaši darovi

FOTOGRAFIJI NA NASLOVNICI

ZGORAJ: Panonski cvetovi za Marijo:
Murska Sobota v letošnjem maju.

Foto Lojze Kozar ml.

SPODAJ: Praznovanje srebrne maše patra
Darka Žnidaršiča v Merrylandsu v nedeljo,
2. junija 2019. *Foto Florjan Auser.*

MARIJA POMAGAJ, TI NAŠA KRALJICA!

p. Vladimir Kos DJ, Tokyo

**Marija Pomagaj – oj, naša Kraljica,
kjerkoli po svetu Slovenci živé!
In kolikim skritim si ranam Zdravnica,
brezmočnim na zadnjo pomoč Upanje!**

**Marija Pomagaj! Te kličemo radi,
na vsaki podobici se nam smehljaš.
Še zmeraj podobna si deklici mladi,
v očeh Božje Mame vso srečo imaš!**

**Marija Pomagaj, nas dosti v tujini
po Božjih besedah živeti želi.
Pomagaj nam – tudi v avstralski celini
Ljubezen le premo v Nebesa drži.**

Čestitamo p. Vladimirju za 95 let!

Telovska procesija v Kew, 3. junija 2018.

Panonski cvetovi za Marijo

ŠMARNICE Panonski cvetovi za Marijo so bile letos posvečene **stoletnici združitve prekmurskih Slovencev z matičnim narodom**. Šmarnice je napisal duhovnik msgr. Lojze Kozar mlajši. Zaprošili smo ga tudi za fotografijo Murske Sobote, ki jo je posebej za naše Misli posnel koncem letošnjega maja, za kar smo mu zelo hvaležni. Objavljamo jo na naslovni strani. Naj nas takoj nagovori o prelepem jubileju Prekmurja in naše Slovenije.

Za združitev in sadove, ki jih danes uživamo, so zaslužni številni ljudje, znani in neznani. Nekateri so v šmarnicah posebej predstavljeni, drugi samo posredno. Prav je, da poznamo svoje korenine, piše msgr. Kozar, da nekoliko več vemo o ljudeh, ki so nam tlakovali pot. Tako tudi bolje razumemo sedanost in usmerjamo svoje korake v pravo smer.

Skozi *Panonske cvetove za Marijo* sije luč od zgoraj. Jezus je varoval in krepil ljudi, ki so verovali vanj, da so skozi stoletja ohranjali vero in kulturo. On je vodil tiste, ki so pred sto leti odločali o usodi Slovencev na levem bregu Mure. Nebeška Mati je izprosila milost, da že sto let živimo kot ena družina. Na naslednjih straneh bomo povzeli dve Kozarjevi šmarnični branji, dva panonska cvetova z imenom: Združena Slovenija; ter zadnji majski panonski cvet z naslovom: Ti in jaz.

Prazničnost naše domovine Slovenije se nadaljuje tudi v mesecu juniju, ko praznuje naša domovina svoj praznik državnosti. V začetku meseca junija pa je bolj žalostni spomin, ki se ga je spomnil vsako leto v junijskih Mislih pokojni pater Bazilij: nadvse tragični dogodki leta 1945. V demokratični Sloveniji ta spomin vsako leto v juniju zaznamuje sveta maša v Kočevskem Rogu za žrtve povojnih pobojev s prošnjo k Bogu, da bi se iz te mračne preteklosti nekaj naučili in bi znali živeti v miru, spoštovanju in sožitju med seboj. Molimo tudi v ta namen.

Pohitimo sedaj v Sydney - Merrylands, kjer pater Darko Žnidaršič obhaja svoj srebrnomašni jubilej. Lepo praznovanje so mu že prvo nedeljo v juniju, 2. junija 2019, pripravili tamkajšnji rojaki. Prazničnost tistega dne nam predstavi tudi spodnja fotografija na naslovnici. Zadnjo nedeljo v juniju bo praznoval v svoji domači župniji v Tržiču. V teh Mislih boste našli še druge kraje v Sloveniji in po vrnitvi še v različnih mestih v Avstraliji, kjer bo ponovil svoje slavje. **Patru Darku smo poslali že tudi naše čestitke z molitvijo, naj ga dobri Bog na priprošnjo Marije Pomagaj varuje in blagoslavlja v njegovem izgorevanju za blagor slovenskega občestva.**

Že za te Misli sem 29. maja 2019 za zadnjo stran napisal svoje poslovilne besede kot glavni in odgovorni urednik in upravnik revije Misli, pa zgleda, da jih bom moral prihraniti za eno naslednjih števil revije, saj vse kaže, da moj naslednik v Melbourneu in pri reviji Misli, pater Simon Peter Berlec, še ne bo dobil vize, da bi priletel v Melbourne 12. julija 2019, kot je to načrtoval. Bog daj, da bi lahko kmalu prevzel krmilo misijona in naše revije. V tem pričakovanju pa listajmo po reviji in seveda mislimo tudi že na nove Misli.

Topel zimski pozdrav iz Melbournea. Vse dobro in Bog živi!

pater Ciril A. Božič OFM OAM EV

ŠMARNICE 2019

Panonski cvet: Združena Slovenija

Lojze Kozar ml.

Pred Marijo je zacvetel nov cvet. Od panonskih žitnih polj do sinjega morja, od brezovih gajev do triglavskih strmin je pognal svoje korenine nov panonski cvet. Ni še zacvetel v vsej svoji lepoti, a vendar že nakazuje uresničene sanje mnogih rodov: združeno Slovenijo. Stojim sredi večtisočglave množice pred župnijsko cerkvijo svetega Ladislava v Beltincih in poslušam pridigo veržejskega rojaka dr. Franca Kovačiča, bogoslovnega profesorja in skupaj z dr. Matijem Slavičem najbolj zavzetega slovenskega zastopnika na pariški mirovni konferenci.

»Dragi Slovenci, bratje in sestre! Deležni smo velikih Božjih darov. Bodite hvaležni Bogu in ponosni na to, kar ste: Slovenci in kristjani. Obenem pa ostanite skromni in pošteni. Bodite hvaležni tudi nebeški Materi Mariji, saj ste njen narod. Prizadevajte si za Marijino čast. Vztrajno in zaupno molite, da bo naša nebeška Mati Marija še bolj poveščana z razglasitvijo verske resnice, da je ob smrti bila z dušo in telesom vzeta v nebesa.«

Po sveti maši, ki jo je daroval dr. Franc Kovačič, je duhovnik Jožef Klekl spregovoril o temelju za narodni obstoj. Ta temelj sta vera in materina beseda. Spomnil je na Marijo in njeno vlogo v življenju slovenskega ljudstva, kakor je o tem zapisal tudi v tedniku Novine: »Novine so se pod Marijinim plaščem rodile pred šestimi leti in po prevratnih časih ob koncu vojne so na novo začele živeti pod Marijinim plaščem.« Da, Marija je s svojim plaščem ljubezni ognila Slovence na Ogrskem, pa tudi vse druge, ki so s pobožnim srcem prihajali k njej. Tega so se veselili verski in narodni voditelj Jožef Klekl in njegovi sodelavci ter vsi, ki so širili verski tisk; tega so se veselili vsi Slovenci na levem bregu reke Mure.

Spomnil sem se na besede urednika Novin Jožefa Klekla, ki je v prejšnji številki zapisal: »Zdaj pa Marija Vnebovzeta, Mati ubogih zatiranih Slovencev, ki so te že nekdanje izbrali za svojo Mater, sprejmi našo zahvalo za tvojo dobroto: da si me rešila gotove smrti, da si rešila Prekmurje nevernega boljševisma, da si nam izprosila narodno svobodo, da si nam vrnila naš katoliški tisk.«

Nagovorili so nas še drugi govorniki, najprej cerkveni, ki so največ naredili za uspeh mirovne konference, potem predstavniki vojaške in civilne oblasti. Uradno so razglasili sklep pariške mirovne konference, da je Prekmurje pridruženo Sloveniji. Glasni vzkliki odobravanja odmevajo po vsem trgu okrog cerkve. K veselju spodbuja z mnogimi cvetovi okrašen slavnostni prostor, slavoloki po beltinskih ulicah in veliki zastavi, slovenska in papeška, ki vihrata na cerkvenem zvoniku. K veselju vabi godba, ki navdušeno igra, vabijo pevski zbori s slovenskimi pesmimi, vabijo konjeniki z zastavami, ki spremljajo goste k slovesnemu kosilu.

V mojem srcu odmevajo blage besede: »Otroci ste ljubljene slovenske matere, slavne Slovenije.« Pa ne samo matere Slovenije, temveč tudi in predvsem Matere Marije. »Slovenci! Marijin narod! Decembra 1914 smo obhajali desetletnico izhajanja Marijinega lista. Zadnji dan smo slovesno položili podobo Brezmadežne Device Marije na glavni oltar, pred najsvetejšega Boga. Z veliko pobožnostjo smo se posvetili Mariji. Skupaj z ostalimi Slovenci, ki so se Mariji posvetili nekoliko prej, smo postali Marijin narod.«

Vesel in ponosen grem naprej. Ker je z menoj mati Slovenija, ker je z menoj in mojim ljudstvom nebeška mati Marija.

Prošnja:
Gospod, na priprošnjo Matere Marije
blagoslavlaj našo domovino,
državo Slovenijo, in nam pomagaj
postajati velika družina.

Enaintrideseti panonski cvet:
Ti in jaz

Ves mesec maj sem potoval skozi čas in kraje, spoznaval ljudi, ki so pripomogli k združitvi prekmurskih Slovencev z matičnim narodom, in ljudi, ki so dozoreli kot sad te združitve. Pokleknil sem pred Marijo, našo nebeško Materjo, in se zahvaljeval za milost, da je spremljala naše prednike in da spremlja tudi nas. Nisem potoval sam. Na poti z menoj si bil tudi ti, ki to bereš ali poslušáš. Skupaj sva nabirala panonske cvetove, ki oznanjajo Marijino čast. Vem, da nisva nabrala vseh cvetov. A že teh trideset cvetov je dovolj, da sva lahko resnično hvaležna Bogu, ki nam je dal lepo in bogato deželo ob Muri, Dravi, Savinji, Krki, Savi, Soči ter vseh njihovih pritokih. Lahko sva hvaležna za vsakega človeka, ki je z zaupanjem častil Devico Marijo in ob njeni priprošnji hodil za Jezusom. Dela teh ljudi so postavljala temelje poti, po kateri hodiva danes.

Danes se to potovanje sklepa. A potovanje z Marijo, potovanje z Jezusom se bo nadaljevalo. Vsaj zase to lahko trdim. Še bom vstopal v cerkve in kapele po naših krajih, se ustavljal ob znamenjih, poslušal pesmi in prebiral zapise o Mariji in Jezusu. Čeprav sem slaboten in grešen, se bom trudil postajati cvet za Marijo. In upam, da bom nekoč, ko bo ta pot končana, prenovljen cvetel pred Jezusom in Marijo vso večnost, kakor tam že cvetijo blaženi škof Slomšek, blaženi Alojzij Grozde, blaženi drinski mučenki s. Antonija in s. Krizina, pa gotovo tudi naši Božji služabniki, za katere želim, da čim prej pred svetom dosežejo naziv blaženi in sveti. Ob meni bodo cveteli poleg teh, ki sem jih srečal na tem šmarničnem potovanju, še mnogi Slovenci in seveda tudi

pripadniki drugih narodov. Drug ob drugem bomo, vsi zazrti v njo, ki je naša Mati, kakor so ena ob drugi podobe ljudi pod Marijinim plaščem na Ptujski Gori.

A vendar me skrbi, da bo kdo manjkal. Vse več je ljudi, ki jim ni mar za Jezusa in Marijo. Kako rad bi jim povedal, da je Marija resnično izgovorila besede: »Glej, dekla sem Gospodova. Zgodi se mi po tvoji besedi.« Rad bi vsem povedal, da je Marija v Betlehemu zares rodila Odrešenika, Jezusa, ki je »luč od luči, pravi Bog od pravega Boga«. Rad bi vsem povedal, da je Marija spremljala trpečega Jezusa in pod križem sprejela nalogo, da z ljubeznijo spremlja mene in tebe kot najboljša mati. Rad bi vsem povedal, da je Marija v nebesih, da je povsem srečna ob Jezusu in vseh zveličanih in da tam pričakuje mene in tebe. Rad bi vsem povedal, da je smrt samo prehod v srečno večnost, da s smrtjo ne odhajaš v nič, temveč domov, kjer te nekdo pričakuje in več: mama ti pride prva naproti.

Ob sklepu tega šmarničnega potovanja znova poklekam pred Marijo in molim: »Nebeška Mati, hvala, da si spremljala naše prednike v težkih časih naše zgodovine. Hvala, da si pred sto leti prekmurskim Slovincem izprosila milost, da so se združili z matičnim narodom. Hvala, da zdaj živimo v skupni domovini, državi Sloveniji. Varuj in vodi nas, da je ne napravimo.«

Pred Marijo polagam zadnji panonski cvet, sebe samega, in vem, da tudi ti, ki to bereš ali poslušáš, želiš storiti enako. Bodi cvet za Marijo in skupaj z njo prepevaj hvalnico njenemu Sinu in našemu Odrešeniku Jezusu.

Prošnja:
Gospod, na priprošnjo Matere Marije
podpiraj vse nas, da bomo živeli tako, da
se nekoč vsi zberemo pri tebi v nebesih.

95 let p. dr. Vladimirja Kosa

2. junija 2019 je dopolnil 95 let misijonar, pesnik, prevajalec in esejist prof. dr. Vladimir Kos, tudi nagrajenec Prešernovega sklada in prejemnik zlatega reda za zasluge Republike Slovenije, ki ga nekateri označujejo kot največjega še živečega pesnika slovenske emigracije.

Profesor Kos se je rodil 2. junija leta 1924 v Murski Soboti, kjer je preživel zgodnjo mladost. Večino svojega otroštva je preživel v Mariboru. Tam je obiskoval osnovno šolo in klasično gimnazijo. Prve pesmi je objavljial že kot gimnazijec. Zaradi vojne je zbežal v Ljubljano. Jeseni leta 1943 se je vpisal na študij teologije, ki ga je moral prekiniti. Na koncu vojne je za las ušel skupinam, ki so jih odpeljali na Teharje in v Kočevski Rog, ter preko Koroške zbežal v Italijo. Pridružil se je slovenskemu begunskemu bogoslovju. Poslan je bil v Rim in tam na univerzi Gregoriana leta 1950 zaključil študij teologije, tam je tudi doktoriral leta 1953 ter se kasneje pridružil jezuitom.

Ker je Japonska po drugi svetovni vojni potrebovala prostovoljce, se je odločil tudi sam oditi tja. Svoje misijonsko delo v deželi vzhajajočega sonca je začel leta 1956. Vrsto let je predaval na univerzi, misijonska razsežnost njegovega življenja pa je delo z zapuščenimi otroki v tokijskem predmestju.

Do sedaj je izdal neverjetnih 29 zbirk pesmi. Njegovi prvi pesniški zbirki sta bili Marija z nami je odšla na tuje, ki je izšla leta 1945 v begunskem taborišču v Lienzu, in Deževni dnevi, ki je izšla leta 1946. Leta 1955 je bil sprejet v članstvo argentinske Slovenske kulturne akcije in je istega leta objavil zbirko Križev pot prosečih. V samozaložbi je izdal edino knjigo v slovenščini, ki je doslej izšla v Tokiu Dober

večer, Tokio. Leta 1971 je bila v Buenos Airesu natisnjena zbirka Ljubezen in smrt in leta 1981 Spev o naši gori ter leta 1991 Tisoč in dva verza z japonskih otokov.

Leta 1995 se je prvič po 50-letih vrnil na obisk v Slovenijo in leta 1998 je mariborska založba Obzorja izdala knjigo njegovih izbranih pesmi Cvet, ki je rekel Nagasaki. Njegova prva knjiga, ki je izšla v Sloveniji leta 1997 je zbirka Eseji z japonskih otokov. Leta 1999 je pri založbi Družina izšla pesniška zbirka O svetloba, voda, zrak! in istega leta pri založbi Tretji dan Kosov prevod knjige Gilberta Keith Chestertona: Sv. Tomaž Akvinski. Pri založbi Rokus pa je objavil leta 1999 prevod knjige Princese Takamado: Ledena gora Luli. Leta 2003 je založba Družina objavila njegovo zbirko filozofskih esejev Filozofija, naš vsakdanji kruh, založba Stopinje pa je leta 2003 objavila že 13. pesniško zbirko Vladimirja Kosa Med novim nebom in staro zemljo.

Leta 2004 je izšla knjiga treh neobjavljenih pesniških zbirk Češnje, kamelije, bori pri Mohorjevi založbi in najnovejši zbirki Lepa Ančka iz Prekmurja pri založbi Stopinje in 100 pesmi o Mariji pri založbi Družina. Leta 2007 je izšla zbirka Temnogozdni akordi pri založbi Mohorjeva družba in naslednje leto Gora Fudži, čuješ serenado? pri založbi Dravlje. Leta 2010 je v samozaložbi v Tokiu izdal zbirko E.U. Evropa Umiraš. Njegovih pet pesniških zbirk iz leta 2010 Rapsodija svetlobe in Tebi sirota Slovenija tisoč in en verz ter iz leta 2012 Pesmi z japonskih otokov in O rahlo se tresoči tokijski harfi ter Pesmi iz pravljičnih gozdov iz leta 2014, so izšle pri založbi Dravlje.

Leta 2018 je izšla njegova zbirka pesmi Kot sonca zlat zaton pri Goriški Mohorjevi družbi.

Prof. dr. Vladimir Kos je največ objavljial v Meddobju, Katoliških misijonih, tržaški

reviji Most, Vestniku, Glasu SKA, Mladiki. Znani so tudi njegovi rokopisi neobjavljenih pesniških zbirk Velika resničnost, Dnevnik ugaslih trenutkov iz Fudži, 100 pesmi o Mariji.

Hkrati je skoraj 40 let predaval klasično filozofijo na japonski univerzi Sofia v Tokiu in skoraj šestdeset let deloval kot misijonar med zapuščenimi otroci in brezdomci v predmestju Tokia. Med svojim delovanjem ni nikoli pozabil na svoje slovenske korenine. Od leta 1996 naprej je predaval skoraj 20 let vsako leto kot

gostujoči profesor na Univerzi v Mariboru, Filozofski fakulteti v Ljubljani, Fakulteti za družbene vede v Ljubljani, Teološki fakulteti v Ljubljani in v zadnjih letih tudi na Katoliškem inštitutu.

Iskrene čestitke patru Vladimirju, saj nam pogosto piše in vedno pošlje novo pesem za bralce naše revije. Tudi v teh Mislih objavljamo njegovo pesem, posvečeno Mariji Pomagaj, ki jo skupaj z nami tako goreče časti. Naj ga spremlja še v prihodnjih letih!

Bog živi!

IZPOD TRIGLAVA

Tone Gorjup

EVROPSKI POSLANCI IZ SLOVENIJE

Na četrtih volitvah v Evropski parlament, 26. maja 2019, se je za osem poslanskih sedežev potegovalo štirinajst list. Udeležilo se jih je slabih 29 odstotkov volilnih upravičencev. Največjo podporo je dobila skupna lista Janševe SDS in Podobnikove SLS. V parlament pošilja Milana Zvera, Romano Tomc in Franca Bogoviča. Z liste Slovenskih demokratov - nekdanjih komunistov - sta se v parlament uvrstila Tanja Fajon in Milan Brglez, z liste Liste Marjana Šarca Irena Joveva in Klemen Grošelj, z liste Nove Slovenije pa Ljudmila Novak. Izvoljene poslance je sredi junija potrdil še državni zbor. Ljudmila Novak iz Nove Slovenije se po desetih letih vrača v Bruselj. Želi delati predvsem na področju kulture in izobraževanja, a kot je dodala, bo v vsakem primeru »s slovenskim srcem delala za dobro Slovenije in za povezovanje v Evropi.« Iz vladne LMŠ, ki je dobila nekaj odstotkov manj podpore kot SD, odhaja v parlament državni sekretar Klemen Grošelj. Zavzemati se želi za solidarnost in varnost. Dosedanji novinarki na POP TV, Ireni Jovevi, nosilki liste LMŠ, so volivci prvič zaupali mandat. Med novinci je tudi poslanec SD Milan Brglez. Tanja Fajon, nosilka liste SD, ki bo nastopila

že tretji mandat, želi delati na področju človekovih pravic, boja proti nestrpnosti in lažnim novicam. Dosedanji poslanec Franc Bogovič, ki je bil izvoljen na listi SDS in SLS, se bo držal tega, kar je počel doslej. Poslanka iz vrst SDS, Romana Tomc, pa je opozorila, da bo nujno treba reševati težave v pokojninskih sistemih v vseh državah članicah, tudi v Sloveniji. Nosilec liste SDS, vnovič izvoljeni Milan Zver, pa želi delati na področju varnosti in boja proti terorizmu. Nova ekipa evropskih poslancev iz Slovenije je uravnotežena po spolu in po politični pripadnosti: štiri poslanke in štirje poslanci, polovica iz pomladnih strank, polovica iz sedanje leve koalicije.

KOMISAR IZ SLOVENIJE

Z novim parlamentom bo Evropska unija dobila tudi novo vodstvo. Slovenija mora predlagati člana Evropske komisije. Po trenutni zakonodaji ga predlaga vlada, predstavi pa se tudi v državnem zboru. Nova Slovenija je sicer predlagala, da bi bila pri izbiri odločilna podpora večine izvoljenih evroposlancev iz Slovenije. Vlada bi tako potrebovala soglasje najmanj petih od osmih slovenskih poslancev. S tem bi volivci neposredno vplivali na odločanje o novem komisarju. A vlada Marjana Šarca

- njegova stranka je bila na evropskih volitvah šele tretja - tega ne bo sprejela. Tako bo imenovanje odvisno predvsem od njega in dogovora na levici. Dosedanja komisarja in Slovenije sta bila Janez Potočnik, dva mandata, in Violeta Bulc.

NOVI NUNCIJ SPEICH V SLOVENIJI

V apostolsko nunciature je pred koncem maja 2019 prišel novi apostolski nuncij pri nas, nadškof Jean-Marie Speich, po rodu iz Francije. Kot je povedal, je z veseljem sprejel imenovanje za nuncija v Sloveniji: »Moram priznati, da sem vedno slišal dobre stvari o vaši državi. Rekel sem si torej: zakaj ne iti v deželo, ki ima dober ugled, ki je zelena. Pravijo, da je to sadovnjak Evrope. Sam prihajam iz Alzacije, za katero pravijo, da je vrt Evrope. Prihajam torej iz vrta v sadovnjak. Bil sem zelo zadovoljen.« Med drugim je dejal, da si želi obiskati vse cerkve v Sloveniji. Tako je že 1. junija priromal k Mariji Pomagaj na Brezje. Bil je navdušen nad lepoto Marijinega narodnega svetišča in okolice, nad urejenostjo Muzeja jaslic. Frančiškanom se je zahvalil, da tako lepo skrbijo za romarje, ki prihajajo k Mariji Pomagaj. Nekaj dni zatem je obiskal mariborsko stolnico ter z nadškofom Alojzijem Cviklom in nekaterimi duhovniki molil na Slomškovem grobu. Osebnost se je srečal tudi s predhodnikom sedanjega ordinarija, nadškofom Francem Krambergerjem in nadškofom Marjanom Turnškom, ter obiskal Zavod Antona Martina Slomška. Med prvimi nalogami apostolskega nuncija bo iskanje kandidatov za novega celjskega in novomeškega škofa.

NOVI OPAT V STIČNI

Na praznik Fatimske Matere Božje, 13. maja 2019, je bil za 58. stiškega opata izvoljen p. Maksimilijan File, doma iz župnije Kranjska Gora. Kot dijak škofijske klasične gimnazije v Vipavi se je pridružil cistercijanom in nadaljeval šolanje na teološki fakulteti v Ljubljani. V duhovnika je bil posvečen 29. junija 2000 v ljubljanski

stolnici. Zatem je bil kaplan, od 2007 pa župnik v Stični. Od 2015 je v cistercijanski skupnosti opravljal službo priorja. Ob izvolitvi je za svoje geslo ohranil besedi 'Sprejmi Gospod!', ki ga spremljata že od prvih redovnih zaobljub. Opat Maksimilijan File je nasledil p. Janeza Novaka, ki je bil opat od leta 2007.

SRCE SE NE BOJI

V Novem mestu so 24. maja 2019 predstavili igrano-dokumentarni film, ki prikazuje življenje blaženega Alojzija Grozdeta, spremlja njegovo pot iz revnega dolenskega okolja do obetajočega dijaka ter njegovo tragično smrt. Režiral ga je David Sipoš, scenarista sta Rok Andres in Matjaž Feguš, glavni igralec pa Alex Centa. Filmska pripoved je preplet intervjujev in igranih prizorov, ki poskušajo prikazati portretiranca na bolj osebni način. Ustvarjalci filma so si postavili vprašanje, kdo je bil Alojzij Grozde, in nanj odgovarjajo s pomočjo strokovnjakov, zgodovinarjev ter pogleda običajnih ljudi, ki so prišli v stik z njim ali njegovo zgodbo. Kot je povedal novomeški škof Andrej Glavan, želijo s filmom posredovati Grozdetov zgled pokončnega kristjana širši slovenski javnosti, zlasti mladim, ki jim večkrat manjka pozitivne angažiranosti za boljši družbeni red, ki bi temeljil na krščanskih vrednotah.

PATER ROGERIJ ROŽNIK

V frančiškanskem samostanu sv. Ane v Kopru so 11. maja 2019 obudili spomin na p. Rogerija (Emilija) Rožnika (1913 - 1998), doma iz Zanigrada pri Hrastovljah, ki je pripadal beneški provinci, a je bival tudi v tem samostanu. Bil je odličen poznavalec skotistične teologije in dolgoletni sodelavec komisije za beatifikacijo Janeza Dunska Skota. V Italiji še danes velja za enega od glavnih sodobnih raziskovalcev tega škotskega teologa, v domovini pa ga ne poznamo. Tudi zato so se v Kopru odločili, da pri sv. Ani postavijo spominsko ploščo

v spomin na p. Rogerija. Slednjo je med sveto mašo blagoslovil p. dr. Viktor Papež. Temu je sledila predstavitev življenja in dela p. Rogerija Rožnika. O njem so spregovorili njegova nečakinja Eda Okretič Salmič, ki je izdala monografijo o svojem stricu, dr. Primož Krečič, ki je predstavil njegovo teološko delo, dr. Bojan Ravbar, ki se je večkrat srečeval z njim in p. dr. Viktor Papež, ki spregovoril o njegovem redovnem življenju; nekaj časa sta bivala v istem samostanu v Rimu.

SLOMŠEK, ZAVETNIK ŽELEZNIČARJEV

V začetku junija 2019 smo dobili v Sloveniji prvo kapelo, posvečeno zavetniku železničarjev, blaženemu Antonu Martinu Slomšku. Postavili so jo na železniški postaji v Tržišču na progi Sevnica – Trebnje. Kapelo je blagoslovil domači župnik Jože Kohek. Pobudnik njene postavitve Stanko Lazar iz društva Zagon, ki povezuje železničarje tega kraja, je povedal, da so se odločili za blaženega Slomška, ker je podpiral gradnjo železnic in tudi sam precej potoval z vlakom. Blagoslov kapele je sovpadal z dnevom železničarjev. Tega praznujemo od leta 1997 v spomin na prihod prvega vlaka na naše ozemlje. Na binkošno nedeljo, 2. junija 1846, so namreč slovesno odprli železniško progo iz Gradca do Celja. Anton Martin Slomšek je bil takrat še opat v Celju.

DR. MATIJA SLAVIČ NA ZNAMKI

Pošta Slovenije je v sklopu praznovanja ob 100. obletnici združitve prekmurskih Slovencev z matičnim narodom izdala priložnostno znamko s podobo Matije Slaviča, izvedenca za meje in enega najbolj zaslužnih, da je Prekmurje na mirovni konferenci v Parizu leta 1919 pripadlo Jugoslaviji. Med drugim je pripravil dve obsežni znanstveni študiji s priloženim gradivom, s katerima je pred udeleženci konference utemeljil zahtevo po priključitvi »Slovenske krajine«. Dr. Matija Slavič je bil duhovnik, predavatelj in prevajalec Svetega pisma iz hebrejščine, večkratni dekan teološke fakultete in rektor ljubljanske univerze.

ŠKOF LIPOVŠEK, ČASTNI MEŠČAN CELJA

Ob prazniku mestne občine Celje so v Narodnem domu pripravili slovesnost, na kateri so podelili občinska priznanja. Častni meščan Celja je postal tudi upokojeni celjski škof Stanislav Lipovšek. Priznanje je prejel za svoje duhovniško poslanstvo, prizadevanja za sožitje, ekumenizem in odprtost med različno mislečimi, karitativno, humanitarno, kulturno-izobraževalno in prostovoljno delo.

ČEBELNJAK V PAPEŠKIH VRTOVH

Slovenija je pri splošni avdienci 22. maja 2019 papežu Frančišku podarila slovenski čebelnjak. Z njim je želela papežu prenesti sporočilo Svetovnega dne čebel in prizadevanj naše države za zaščito čebel. Izročila mu ga je slovenska delegacija, ki se je 20. maja udeležila mednarodne konference ob svetovnem dnevu čebel na sedežu FAO v Rimu. V času avdiencie je bil čebelnjak pod kipom sv. Pavla, da so si ga zbrani na Trgu sv. Petra lahko ogledali. Izdelal ga je mizarski mojster in čebelar Matija Čemažar z Brezovice pri Ljubljani. Motive na panjskih končnicah je naslikala Maja Mlakar iz Kamnika. Čebelnjak je dobil svoje mesto v vrtovih ob apostolski palači v Castel Gandolfu, letni rezidenci papežev, nedaleč od Rima.

DUNAJSKO NARODNO GLEDALIŠČE BO VODIL SLOVENEK

Novi direktor dunajskega Burgtheatra Martin Kušej je v začetku junija 2019 na Dunaju predstavil svoje načrte in program prihajajoče sezone. Koroški Slovenec, ki bo septembra prevzel vodenje narodnega gledališča, je dejal, da je novo delovno mesto zanj velik izziv in velika čast. Dejal je še, da naj bi Burgtheater postal večjezičen: »Ne bo več samo nemški nacionalni teater, ki govori le z enim jezikom in posluša le z enim

ušesom,« je poudaril. Režiser Martin Kušej se je rodil leta 1961 blizu Šentandraža v Labotski dolini. Študiral je v Gradcu. Poklicno pot je začel v deželni gledališčni v Salzburgu in v ljubljanski Drami. Od 2011 je bil umetniški direktor v Residenz Theatru v Münchnu. Vsa leta pa sodeluje z gledališči v Avstriji, Sloveniji, Italiji, Nemčiji in Švici.

SPOMINI NA OTONA

Ob 70. obletnici smrti pesnika Otona Župančiča - umrl je 11. junija 1949 - je pri založbi Forma 7 izšla knjiga Spomini na Otona, kot jih je popisala njegova žena Ani Župančič, rojena Kessler. Bila je izobrazena, izredno živahna, dovzetna za vse lepo, razumela je moža in njegovo ustvarjanje, se veselila z njim vsakega priznanja, ki ga je doživelo njegovo delo. Kot pravi vnukinja Otona Župančiča in njegove žene Ani, dr. Alenka Župančič, ki je uredila Spomine na Otona, gre za dragocen dokument in osebno zgodbo hkrati. Bralci bodo v knjigi spoznali njegov značaj, navade, nazore, duhovitost, njegovo družinsko in družabno življenje, ustvarjalne stiske in izvedeli marsikaj novega. V knjigi je precej zanimivega slikovnega gradiva iz družinskega arhiva, večinoma objavljenega prvič.

UMRLA LOJZKA BRATUŽ

V Gorici je 4. maja 2019 umrla literarna zgodovinarica in jezikoslovka Lojzka Bratuž, hči skladatelja in učitelja Lojzeta Bratuža, ki so ga po božiču 1936 zastupili fašisti, ter učiteljice in pesnice Ljubke Šorli. Študij je končala z doktoratom iz literarnih ved. Bila je učiteljica na slovenskih šolah in predavateljica na videmski univerzi. Uveljavila se je kot zborovodkinja in organistka ter več let vodila Združenje cerkvenih pevskih zborov iz Gorice. Kot raziskovalka se je posvečala slovenskim literarnim ustvarjalcem druge polovice 19. stoletja, zlasti Jurčiču, Gregorčiču in Štreklju. Pisala je o škofih

in primorskih duhovnikov ter njihovi vlogi pri ohranjanju slovenstva. Uredila je več antologij in zbornikov ter sodelovala s tržaškim radiem. Obenem je italijanski prostor seznanjala s slovenskim jezikom, literaturo in kulturo. Pri vsem tem jo je vodila ljubezen do slovenstva in do Boga.

RUSKE IKONE V SLOVENIJI

V Mestnem muzeju v Ljubljani so do 15. septembra 2019 razstavljene dragocene ruske ikone. Gre za izbor 85 podob Matere Božje ki so nastale od konca 13. do začetka 20. stoletja oziroma oktobrske revolucije, ki je želela uničiti vse, kar je spominjalo na krščanstvo. Mnoge med njimi so pred uničenjem rešili pravoslavni verniki, nazadnje pa so najdragocenejše pristale v velikih ruskih galerijah in muzejih. Rusija se je do nastopa komunizma imenovala dežela cerkva in ikon. Te svete podobe so verne Ruse spremljale od rojstva do smrti, krasile so svetišča in dvorce, pa tudi njihove domove in celo kmečka poslopja. Kot pravijo poznavalci, razstava s svojo vrednostjo presega katerikoli razstavni projekt, ki smo ga lahko videli v Sloveniji.

V SKRITE PREDELE SOČE

Ljubitelji naše najlepše reke se lahko odslej odpravijo na novo Soško pot med Kobaridom in Trnovim ob Soči. Pet kilometrov dolga sprehajalna pot pohodnikom nudi poglede na enega najbolj skritih predelov reke Soče s številnimi tolmoni in brzicami, ki je bil doslej dostopen le kajakašem. Soška pot se prične v ustju potoka Kozjak, pod istoimenskim slapom, nato po levem bregu pelje mimo znamenitega tolmana Otona do območja pod vasjo Trnovo ob Soči. Od tam lahko pohodniki po desnem bregu nadaljujejo pot po stari cesti do Napoleonovega mostu v Kobaridu, po levem bregu pa se lahko povzpnejo do Magozda in se zatem po strugi Kozjaka spustijo do izhodišča. Pot ni zahtevna in jo lahko prehodite v uri in pol.

ČEBELA NA CVETU IN V SVETU

Ob prvem Svetovnem dnevu čebel – 20. maj 2018 - in 80-letnici Slovenske akademije znanosti in umetnosti je v letu 2018 izšla pri Slovenski matici v Ljubljani zanimiva knjiga Marije Stanonik z naslovom Čebela na cvetu in v svetu. Na 296 straneh prikaže čebele v naravi in gospodarstvu, slovenski kulturni zgodovini, slovstveni folklori in literaturi. Za nas je še posebej zanimivo poglavje Čebela pri slovenskih rojakih v sosednjih državah in po svetu. O slovenskih čebelarjih v Avstraliji piše na straneh 222 do 227. Tam pove, da ji je pri tem delu veliko pomagal Draga Gelt, pa tudi naše Misli so nekajkrat omenjene. Naj povzamemo imena čebelarjev, ki so predstavljeni v knjigi: Željko Rob, Slavko Blatnik, Jože Hart je poklicni čebelar, saj ima 700 panjev, nekaj v Queenslandu, nekaj v Viktoriji; Jacqueline Maria Bender, Roman Prosek, Anica Vrisk, Valentin Lenko, njegov sin Marko in vnuk Daniel Lenko, Jože Stopajnik, Miro Vesel, John Kosi, Peter Bole, Matija Cestnik, Stanko Starc. Na pobudo Stanka Starca so pri slovenskem klubu Jadran leta 1994 ustanovili čebelarsko sekcijo z imenom Bee-Keeping School. Vsako leto marca na Jadranu pripravijo čebelarski festival.

Drugi Svetovni dan čebel (20. maj) so letos v Canberri praznovali 19. maja. Različne aktivnosti so potekale ves dan, Veleposlaništvo Republike Slovenije pa je bilo prisotno na dopoldanskem delu v Veliki dvorani avstralskega parlamenta, kjer so obiskovalcem postregli s tradicionalnim slovenskim medenim zajtrkom in ponudili med z različnih koncev sveta. Dogodek je svečano odprl veleposlanik Jurij Rifelj.

Kmetijska ministrica Republike Slovenije, dr. Aleksandra Pivec, je v sredo, 22. maja 2019, ob koncu splošne avdiience papežu Frančišku podarila dva metra visok čebelnjak, ki oblikovno sledi prvinam tradicionalnega slovenskega čebelnjaka. Dopoldne je bil na ogled postavljen na trgu Sv. Petra, kmalu pa bo stalno mesto našel v papeški poletni rezidenci.

Ministrica s sodelavci in predsednik čebelarske zveze Slovenije Boštjan Noč s sodelavci so s tem dejanjem želeli papežu Frančišku neposredno prenesti sporočilo Svetovnega dne čebel ter prizadevanj Slovenije za zaščito opravevalcev.

»S posebnim darilom, ki ga predajamo v času praznovanja 2. svetovnega dne čebel, želimo opozarjati svetovno javnost ter dvigniti pomen zavedanja o prispevku čebel k zagotavljanju prehranske varnosti, ohranjanju biodiverzitete in varovanju narave ter zavedanju po potrebi za varovanje čebel in divjih opravevalcev, ki pomembno prispevajo k temu,« je papeža nagovorila ministrica dr. Aleksandra Pivec in dodala, da to sovпада s prizadevanji Svetega sedeža za odpravo lakote in revščine v svetu in za varovanje Stvarstva. Čebelnjak, ki oblikovno sledi prvinam tradicionalnega slovenskega čebelnjaka, je izdelal mizarški mojster in navdušen čebelar Matija Čemažar z Brezovice pri Ljubljani, s štirimi motivi na panjskih končnicah pa ga je poslikala Maja Mlakar iz Kamnika, so še sporočili z Ministrstva za Kmetijstvo gozdarstvo in prehrano. Podoben čebelnjak imajo tudi na vrtu Veleposlaništva v Canberri.

p. Ciril

Slovenian Mission Sydney

p. Darko Žnidaršič OFM
ST. RAPHAEL SLOVENIAN MISSION
313 Merrylands Road, PO Box 280
MERRYLANDS NSW 2160
Tel.: (02) 9637 7147
Mobile: 0409 074 760
Fax: (02) 9682 7692
Mail: darko.znidarsic@parracatholic.org

»ALI ME LJUBIŠ?«

Marijin mesec maj – mesec šmarnic – in junij – mesec Srca Jezusovega, mesec vrtnic – sta meseca pobožnosti Jezusu in Mariji v čast in tudi sicer bogat čas milosti. V župnijah v Sloveniji obhajajo slovesnosti prvega sv. obhajila, sv. birme, se odpravijo na romanja. V prošnjih dneh pred Gospodovim vnebohodom znova prosimo Gospoda za dobro letino, za blagoslov našega dela, za varstvo in pomoč, za odvrnitev hude ure, vojne, bolezni, naravnih nesreč. V telovski procesiji bomo ponesli Gospoda v evharistiji in znova izrekli prošnje. Marsikje še kasneje obhajajo tako imenovane prošnje ali urne maše.

Ponekod bodo obhajali slovesno mašno daritev z novim mašnikom, ali z duhovniki jubilanti – teh nas je kar nekaj. V našem občestvu pri Svetemu Rafaelu smo obhajali SREBRNO MAŠO na nedeljo Gospodovega vnebohoda, 2. junija 2019. Bila je to priložnost, da smo okrepili vezi z Gospodom in med seboj, utrdili vero, v njej se vedno znova vzgajamo v občestvu z Bogom in med nami in gremo naproti zlatemu jubileju, ki ga bomo praznovali proti koncu leta.

Prvi teden v Marijinem mesecu je bil posvečen molitvi za nove duhovne poklice. Papež vsako leto napiše posebno poslanico. Iz letošnje »Pogum tvegati za Božjo obljubo« povzemam nekaj misli, ki naj bodo za naše razmišljanje in duhovno obnovo ob moji srebrni maši.

»Dragi bratje in sestre!

Potem, ko smo lani v oktobru doživeli živahno in rodovitno izkušnjo sinode, posvečene mladim, smo pred kratkim v Panami obhajali 34. svetovni dan mladih. Dva velika dogodka, ki sta Cerkvi omogočila, da je prisluhnila tako glasu Duha kot življenju mladih, njihovim vprašanjem in skrbem, ki jih bremenijo, njihovim težavam in njihovim upom...

Dva para bratov, Simon in Andrej, pa Jakob in Janez skupaj opravljajo svoje vsakdanje delo kot ribiči... V tem napornem poklicu so se naučili zakonov narave. Včasih, ko so bili vetrovi nasprotni ter so valovi udarili ob njihove čolne, so se jim morali zoperstaviti. Kdaj pa kdaj je bil njihov trud nagrajen z obilnim ulovom, drugič spet so se lahko trudili vso noč, pa niso napolnili mrež ter so se vrnili na obalo utrujeni in razočarani... Velik del življenja je tak. Vsak od nas skuša uresničiti svoje najgloblje želje, se ukvarja z dejavnostmi, za katere upa,

da bodo rodovitne in se poda v „morje“ možnosti, da bi našel pravo pot, na kateri bi mogel zadovoljiti svojo žejo po sreči. Včasih uživamo v dobrem ulovu, drugič, nasprotno, moramo zbrati pogum, da obvladamo krmilo čolna, ki ga premetavajo valovi, ali pa smo razočarani, ko vidimo naše prazne mreže. Kakor v zgodovini vsakega klica, tudi v tem primeru evangelij govori o srečanju. Jezus hodi, vidi ribiče in se jim približa... Isto se zgodi, ko srečamo osebo, s katero se želimo poročiti, ali ko prvič začutimo privlačnost posvečenega življenja: doživimo presenečenje nekega srečanja in v tistem trenutku nas spreleti obljuba veselja, sposobna izpolniti naše življenje.

Gospodov klic torej ni vdor Boga v našo svobodo; ni neka „kletka“ ali breme, naloženo na naša ramena. Nasprotno, to je ljubeča pobuda, s katero nam Bog prihaja naproti in nas vabi, da vstopimo v velik načrt, ki ga želi deliti z nami. Pred našimi očmi razkrije obzorje širšega morja in obilnega ribolova.»

Tudi sam v tem duhu in ob teh papeževih mislih doživljam prehojeno pot – četrto stoletja duhovniške službe: tri leta sem bil kaplan v Novem mestu pri Sv. Lenartu (Klostru) ob sanjavi zeleni Krki, štiri leta pri Mariji Pomagaj na Brezjah, naslednja štiri leta kot župnik v Mošnjah, potem tri mesece pri Mariji pri Novi Štiti in na Gori nad Sodražico in sedaj štirinajst let med Vami pod Južnim križem. Ne glede na to, kje delujemo v Gospodovem vinogradu, mnogi ljudje dobre volje pravijo: »Človek, glej in se čudi...« - velikim Božjim delom in doživetjem, ki jih ustvarjamo, spominom, ki ostanejo, vera, upanje in ljubezen, s katerimi nas Bog prvi obdarja. Še vedno se pa vse prevečkrat ne spomnimo, da je Bog na delu. Tudi takrat, ko se sprašujemo, kdo nam bo odvalil kamen od groba, ali večkrat od naših src. Večkrat hočemo napraviti to ali ono, narediti sami, kljub zvestim sodelavcem, drugič vabimo, kličemo zaman. Zgodi se

nam, enako kot učencem, da imamo vsega dovolj, naj bomo v katerem koli stanu ali poklicu, osebe v posvečenem življenju, očetje in matere, duhovniki ali škofje... (Pa nismo nujno presiti!) Takrat pa Jezus spet vpraša: »Ali me ljubiš?« Odgovorimo mu takoj: »Gospod, ti vse veš, ti veš, da te imam rad! Gospod, ti veš,« odgovorimo tedaj, ko mi ne vemo odgovora, toda on nas povabi znova.

Na dan mašniškega posvečenja, 29.6.1994, sem pred odhodom v ljubljansko stolnico na posvečenje dobil vizitko novomašnika predhodnika, ki mi je napisal prav to Jezusovo besedo: »Ali me ljubiš?« Vizitko še hranim doma, Jezus pa vedno znova spomni.

»Pastir« pomeni ljubezen in skrb. (...)

Bog s silo ne odpira nobenih vrat, da pride do človeškega srca, ampak samo vabi, trka in kliče. Obenem je v tem izredno zahteven: Jezus pričakuje ljubezen, to se pravi: srce, celega človeka. Zahteva vse, ker najprej sam vse daje, ker je najprej on sam vse podaril, ko je dal sam sebe – za nas« (papež *Frančišek*).

(<http://cdp.nadskofija-maribor.si/index.php/2013-10-21-17-51-55/2013-11-02-20-22-00/47-molitev/papezeva-poslanica/261-pogum-tvegati-za-bozjo-obljubo-2019>)

Srebrnomašnik pater Darko Žnidaršič in diakon Georges Tadourian, 2.6.2019.

MED NAMI JE (BILO)...

VELIKI TEDEN in VELIKA NOČ sta bila spet prelepa. Na cvetno soboto so mladi in mladi po srcu izdelovali baganice – butarice za cvetno nedeljo. Letos nas je bilo po dolgem času veliko več, kar 30. Na cvetno nedeljo smo se zbrali k blagoslovu, vendar se pozna, da nas je na dvorišču manj kot nekoč, ker nekateri že težko hodijo v procesiji. Pasijon smo brali Jože Košorok, p. Darko Žnidaršič, Olga Konda, Jože Marinč in Karl Lukežič.

Na veliko sredo smo pri krizmeni maši sprejeli iz rok škofa Vincenta sveta olja, naše občestvo sta predstavljala Olga in Martin Konda. Na veliki četrtek nas je bilo pri sv. maši in molitveni uri 28. V dvorani pa so obhajali svoje bogoslužje melkitski verniki, ki obhajajo zadnjo večerjo že dopoldne, obenem je to krizmena maša, zvečer pa obhajajo t. i. »tenebrae« z 12 evangeliji o Gospodovem trpljenju in smrti (namesto našega pasijona) in počastijo križ. Zvečer so lepo okrasili košaro – krsto, v katero položijo ikono križanega Jezusa in ga v sprevodu nesejo na veliki petek v cerkev. Veliko rož jim je še ostalo in so jih podarili naši cerkvi in našemu občestvu, oltar je bil za velikonočno vigilijsko in veliko noč okrašen, kot že dolgo ne. Seveda sta tudi Sonja Fisher in Vesna Lukežič Poč poskrbeli za Božji grob in cvetje pri našem oltarju in bilo je res enkratno.

Bog plačaj vsem!

Pri obredih na veliki petek so sodelovali melkitski župnik g. Joshua Anwar ElKhoury, diakon Georges Tadourian in naš novi mašni pomočnik Jože. Obisk je bil večji kot lani, prav tako v soboto na velikonočno vigilijsko (obakrat ok. 80) in na veliko noč pri vstajenjski sv. maši (okrog 170), zelo malo pa nas je bilo v Wollongongu, samo 28 (sv. maša je bila opoldne), v Canberri pa 47. Pri vstajenjski procesiji in sv. maši v Merrylandsu sta sodelovala oba naša zbora, kip Vstalega

Zveličarja je nosil Andrew Šuber, banderi pa Jože Lah in Tony Marinč.

Po vseh prazničnih sv. mašah smo blagoslovili velikonočna jedila, v Canberri skupaj tudi preživimo večer ob žegnu. Tam zelo pogrešamo pokojnega Janeza Černeta, ki je vsakič poslikal tudi naš žegen, nikoli ga ni bilo potrebno vprašati.

Za letošnjo veliko noč imamo obnovljena droga in tehtnice bander, krogle in križa na vrhu, obnovili so jih v podjetju WJ Sanders v Marrickvillu. Po telovski procesiji bomo dali obnoviti križ za procesije in na novo pozlatit monštranco. Dobrotniki ste dobrodošli!

Letošnja velika noč je pomenljiva tudi zato, ker je pred 50 leti (velika noč je bila takrat 6. aprila) p. Valerijan podpisal pogodbo s sosedi prezbiterijanci za nakup njihove stare cerkve, ki je postala naša slovenska Božja hiša in kasneje je bila na tem kraju zgrajena nova, današnja cerkev sv. Rafaela.

NA VELIKONOČNI PONEDELJEK smo se zbrali v Merrylandsu k sv. maši ob 9.30 in PIRHOVANJU. Kosilo so pripravile gospa Ratka Zonjić in pomočnice, zelo okusno meso, solate in dobrote. Tudi pirhov smo imeli obilo, naših in sosedovih, sosedje melkiti so nam jih še pustili cele škatle, ko so se zbrali k vigiliji in svojim prazničnim sv. mašam v naši cerkvi. Tekmovalci v sekanju pirhov niso izostali.

Združena pevska zbor v Merrylandsu, 2. junija 2019.

Vesna in Igor Poč s hčerko.

GOSPOD, KI VIDI V NAŠA SRCA,
NAJ BOGATO POVRNE VSEM,
KI STE SODELOVALI PRI NAŠIH
BOGOSLUŽJIH, PRAZNOVANJIH,
ČIŠČENJU, KRAŠENJU, IN SEVEDA ZA
MOLITVE IN DAROVE!

Od ponedeljka, 22.4., do četrтка, 2.5.2019 sem obiskal Slovenijo, sodeloval sem na provincialnem kapitlju slovenskih frančiškanov na Viču v Ljubljani. Zbralo se nas je 38, bilo je res lepo in hitro je minilo, le prišel sem iz poletja v zimo, bela (2. velikonočna) nedelja je bila res bela, čeprav je velika noč letos pozna, dež in mraz, v hribih sneg, na Ljubelju kamnit plaz. Mesec maj pa je bil pri nas v Sydneyu še zelo topel.

SREBRNA MAŠA PATRA DARKA »MARIJA POMAGAJ JE TVOJE IME«

Franciškski pater Darko Žnidaršič, voditelj slovenskega misijona v Sydneyju, je v nedeljo, 2. junija 2019, praznoval srebrno mašo. Skupnost ga je bogato nagradila z veliko udeležbo pri slavnostni maši. Slavnostni govornik je bil Alfred Brežnik AM **(foto zgoraj)**. Slovesne maše se je s soprogo udeležil tudi Veleposlanik RS, Jurij Rifelj s soprogo, častni konzul Anthony Tomažin s soprogo, častni vice

konzul Mark Stariha s soprogo in še ostali častni gostje iz slovenske skupnosti. Celoten program je pripravila in vodila Olga Lah **(foto zgoraj)**. Pri sveti maši so sprejeli tudi novega mašnega pomočnika Jožeta Marinča. V katedrali sv. Patricka v Parramatti ga je v to službo postavil škof msgr. Vincent Long Van Nguyen.

Alfred Brežnik je pozdravil in čestital slavljenču: »Spoštovani in dragi p. Darko, pred 25-timi leti so Vas v stolnici sv. Nikolaja v Ljubljani ob Vaši posvetitvi v duhovnika tamkajšnji verniki pozdravili s 'Pozdravljen, novomašnik!' Danes, 25 let pozneje, vam pa mi, Vaši zvesti in hvaležni farani v 16.000 kilometrov oddaljeni slovenski cerkvi sv. Rafaela v Merrylandsu v Avstraliji kličemo: 'Pozdravljen, srebrnomašnik!' Iskrene čestitke in obilo Božjega blagoslova ob tem pomembnem jubileju za Vas osebno, kakor tudi za naše občestvo tukaj pri sv. Rafaelu, pa tudi za celotno Cerkev!

Danes, dragi pater, je tudi naš praznik, to je praznik nas vseh – veseli in srečni smo, in Bogu neskončno hvaležni, da lahko skupaj z Vami praznujemo ta veliki BOŽJI DAR!

Pater Darko se je rodil 23. septembra 1967 v Kranju; osnovno šolo je obiskoval v Tržiču, kjer je tudi ministriral v tamkajšnji župniji. Že zgodaj se je zanimal za duhovniški poklic, še posebej mu je bil všeč frančiškanski red. Po končani osnovni šoli je kot gojenec Serafinskega kolegija obiskoval srednjo ekonomsko šolo v Kamniku. Zanimiva

izbira – ali je že takrat vedel, da bo tudi to znanje potreboval pozneje, kot župnik v Sloveniji in seveda kot voditelj misijona sv. Rafaela v Avstraliji. Po odsluženju enoletnega vojaškega roka v Požarevcu v Srbiji je vstopil k frančiškanom, se vpisal na teološko fakulteto v Ljubljani in leta 1993 diplomiral. 29. junija 1994 je bil posvečen v duhovnika, kot že prej rečeno, v stolnici sv. Nikolaja v Ljubljani. Svojo novo mašo pa je pater daroval v Tržiču. Kot kaplan je pater služboval najprej tri leta pri sv. Lenartu v Novem mestu in pa štiri leta na Brezjah. Med tem je tudi obiskal izseljence v Ameriki, pa tudi pri nas v Avstraliji je bil leta 2000. To je prav gotovo bil pomemben obisk za njegovo poznejšo odločitev. Božja milost,

pregovarjanje naših patrov in sam Bog ve, kaj še je vplivalo, da se je pater Darko odločil in prišel k nam v Avstralijo leta 2005.

Biti duhovnik – to je Božje poslanstvo: 'daruje daritve in posvečuje Božje ljudstvo'. Naši duhovniki, v Avstraliji kot drugod po svetu med izseljenci, pa imajo poleg tega poslanstva še vse kaj več. Skrbijo za svoje občestvo na vseh področjih: so poleg pastoralnega dela še voditelji in skrbniki misijona – cerkve in s tem vsega posestva, kakor tudi satelitskih slovenskih središč - v našem primeru: Wollongong, Newcastle, Canberra in drugod. Pomagati rojakom s privatnimi in osebnimi težavami, obiskovati bolnike, skrbeti za družabne in kulturne potrebe občestva in še bi lahko našteval. Sam Bog ve, če je vse to pričakoval, ko se je odločil, da pride doli k nam 'Down-Under', kot pravijo. Za vse to in še več skrbi naš pater. Veliko izkušenj pri vsem tem delu je prejel v vseh letih skupnega dela s patrom Valerijanom, ki mu je bil dober učitelj. Je pa pater Darko vse to upošteval in svojemu učitelju pokazal hvaležnost ter ga globoko spoštoval in zanj skrbel, ko je on to najbolj potreboval. Je pač frančiškan v pravem pomenu besede.

Zato, dragi rojaki, farani sv. Rafaela, tudi mi pokažimo našemu današnjemu jubilarantu hvaležnost in spoštovanje za vse njegovo delo in skrb za nas zadnjih 14 let bivanja med nami. Obljubimo mu, da mu bomo pomagali in vselej stali ob strani.

Zato, dragi pater Darko, en velik hvala Vam za vse, kar ste in kar boste še z 'besedo in zgledom naredili pri gradnji te hiše - te naše Božje Cerkve'. Bog daj zdravja in dobrega počutja med nami še mnogo, mnogo let!»

SYDNEY – MERRYLANDS – SV. RAFAEL
NA BINKOŠTNO NEDELJO je bila sv. maša kot običajno. BINKOŠTNI PONEDELJEK, PRAZNIK MARIJE, MATERE CERKVE, je tudi državni praznik v Avstraliji – kraljičin rojstni dan. Sv. maši sta bili ob 9.30 dopoldne in zvečer ob 6.00.

PROCESIJO SV. REŠNJEGA TELESA bomo letos imeli že eno nedeljo prej, na **PRAZNIK SVETE TROJICE**, 16. junija, po sveti maši ob 9.30. Takrat se bomo spomnili našega pokojnega p. Valerijana

ob prvi obletnici njegove smrti. Akademski kipar Stane Kolman iz Zgoše pri Begunjah na Gorenjskem je izdelal doprski kip p. Valerijana. Blagoslov kipa bo kasneje. Popoldne tisto nedeljo, 16.6., bo v Klubu Triglav Mounties ob 12.00 opoldne kosilo, proslava dneva državnosti in podelitev priznanj »Slovenian of the Year Awards«.

NA PRAZNIK SV. REŠNJEGA TELESA IN REŠNJE KRVI, V NEDELJO, 23.6., bo sv. maša v Merrylandsu ob 9.30 dopoldne kot običajno. Ob 11.30 dopoldne pa bo sv. maša za domovino na Slovenskem društvu Sydney pri kapelici Marije Pomagaj. Po sv. maši bo kosilo v dvorani Društva in proslava dneva državnosti naše Slovenije.

OD 24.6. DO 30.7.2019 BOM V SLOVENIJI, DA BOM V DOMAČI ŽUPNIJI IN ŠE DRUGOD OBHAJAL SREBRNO MAŠO. Slovesnosti bodo: v nedeljo, 30.6., ob 10.00 v župnijski cerkvi Marijinega oznanjenja v Trziču, v nedeljo, 7.7. v župnijski cerkvi sv. Lenarta v Novem mestu (frančiškani – Klošter) ob 8.30; v nedeljo, 14.7., ob 10.00 v župnijski cerkvi

sv. Andreja v Mošnjah ter v nedeljo, 21.7., ob 10.00 v narodnem svetišču Marije Pomagaj na Brezjah.

V MERRYLANDSU BODO ZA SV. MAŠE POSKRBEI DUHOVNIKI GOSTJE. Zadnji teden v juniju in v nedeljo, 30.6., bo maševal pavlinec p. Janusz Pawlicha, župnik v Merrylandsu. Od torka, 2. julija, do četrтка, 18. julija 2019, bo maševal p. David Šrumpf OFM. Pater Ciril A. Božič OFM OAM EV bo med nami od sobote, 20. julija, do srede, 31. julija. Patra Davida in p. Cirila pokličite v nujnih primerih ali v primeru pogreba.

WOLLONGONG – FIGTREE CERKEV VSEH SVETIH

Sv. maše so vsako 2. nedeljo v mesecu ob 5.00 popoldne, od aprila do vključno septembra pa ob 4.00 popoldne.

V mesecu juliju bo sv. maša 2. nedeljo v mesecu, 14.7., ob 4.00 popoldne. Maševal bo p. David Šrumpf OFM, ki bo v tem času nadomeščal p. Darka.

MAŠA NARODOV bo v nedeljo, 25.8., v cerkvi Karmelske Matere Božje v Varrovillu pri Campbelltownu ob 2.00 popoldne.

SREBRNA MAŠA P. DARKA bo na praznik Marijinega rojstva – mali šmaren, v nedeljo, 8. septembra, ob 4.00 popoldne. Po sv. maši bo večerja v dvorani. Dobrodošle narodne noše! Potrudimo se in sporočimo svojo udeležbo, da ne bomo lačni!

NEWCASTLE – HAMILTON – KATEDRALA SRCA JEZUSOVEGA

Pri sv. maši v nedeljo, 26.5., se nas je zbralo 8, imeli smo prijeten večer. Naslednja sv. maša bo v nedeljo, 29.12.2019, na praznik Sv. Družine, prav tako ob 6.00 zvečer.

CORNUBIA – PLANINKA, QUEENSLAND

Sv. maša za tamkajšnje rojake bo spet v nedeljo, 4.8., ob 10.30 dopoldne na Planinki. Po sv. maši bo skupno kosilo. Prosim, označite si datum in uro, obvestite se med seboj in sporočite svojo udeležbo predsedniku Tonetu Brožiču za kosilo. Za druga srečanja in bogoslužja se dogovorimo.

CANBERRA – GARRAN SV. PETER IN PAVEL

Sv. maše so vsako 3. nedeljo v mesecu v cerkvi sv. Petra in Pavla v Garranu ob 6.00 zvečer, od maja do septembra pa ob 5.00 popoldne. Septembra bo sv. maša še ob 5.00 popoldne – označimo si uro.

V mesecu juliju bom p. Darko v Sloveniji, zato bo maševal p. Ciril A. Božič OFM OAM EV. Sv. maša bo kot običajno v nedeljo, 21.7., ob 5.00 popoldne.

SREBRNA MAŠA P. DARKA bo v oktobru – redna sv. maša v nedeljo, 20.10. Po sv. maši v cerkvi bo skupna večerja na Slovensko-avstralskem društvu Triglav v Phillipu, ACT. Dobrodošle narodne noše! Prosim, sporočite svojo udeležbo gospe Mariji Hebar.

ROMANJE V MARIAN VALLEY ob 10. obletnici kapelice Marije Pomagaj bo v soboto, 14.9.2019. Sv. maša bo tam ob 11.00 dopoldne, procesija h kapelici in skupno kosilo. Takrat bomo tudi blagoslovili znamenje Marije Pomagaj, ki ste ga rojaki pripeljali s Planinke. Če bodo kakšne spremembe, se obvestimo.

POROKA: JOSH BAKKER, 28, sin Nicolasa in Juliane, r. Boersma, in ALISON KATE MARKOČIČ, 29, hči Dušana in Sonie, r. Legiša. Priči sta bili Daniel Bakker in Vesna Ilić. Figtree, slovenska cerkev vseh svetih, 8.6.2019.

NAŠI POKOJNI

CVITA KARIŽ roj. PENAVA je umrla nenadoma v Tahmoorju, NSW. Rojena je bila 15.2.1951 v Maglicah (Maglice) v Hercegovini kot peta od sedmih otrok. Poročena je bila z Jožetom Karižem. Poleg moža Jožeta zapušča sinove Jožka, Roberta z ženo Heleno, Gregorja, Daniela, hčerki Milko in Lidijo, vnuke Oskarja, Andreja, Isabello, Sophie, Olivio in Savannah ter sestre Ljubo, Ano in Ivušo z družinami. Brat in tri sestre so že pokojni. Pogrebno sv. mašo v župnijski cerkvi sv. Antona v Tahmoorju, NSW, je vodil p. David Šrumpf v ponedeljek, 29.4.2019. Cvita počiva na pokopališču Thirlmere, NSW.

JULIJA KOVAČIČ roj. BEDIČ je umrla v sredo, 24.4.2019, v Doonside-u, NSW. Rodila se je 31.1.1942 v Budincih v župniji Markovci v Prekmurju. Zapušča sina Rudija, sina Alojza z ženo Lee, vnuka Sallie in Marka ter v Sloveniji brata Karla in njegovo družino.

Mož Alojz je umrl že leta 1981. Julka je redno prihajala k našim nedeljskim sv. mašam ob sobotah zvečer in naročila sv. maše. Bila je zelo priljubljena med nami, zlasti še povezana s prekmurskimi rojaki in tistimi, ki živijo v njeni okolici. Pogrebno sv. mašo smo obhajali v naši cerkvi sv. Rafaela v Merrylandsu v torek, 7.5.2019. Pokopana je na starem slovenskem pokopališču v Rookwoodu.

RENZO – LORENZO TRINCO je umrl v sredo, 17.4.2019, popoldne v bolnišnici Westmead. Dan prej je med vožnjo avtomobila doživel srčni infarkt in se ponesrečil z avtom. Na cvetno nedeljo je bil še z nami pri sv. maši in obhajilu. Renzo se je rodil 8.3.1929 v vasi Trinco v Beneški Sloveniji, v župniji Marije vnebovzete v Dreki (Drenchia, Italija). Izučil se je za čevljarja in leta 1954 prispel v Avstralijo. Takrat so Slovenci bivali še v zbirnih kampih, naše organizacije so šele nastajale in prvi koraki verskega življenja. »Tako sem se vključil v krajevno župnijo, toda Avstralci – še staroselci – nas niso sprejeli kar tako, tudi sedeža nismo dobili takrat v cerkvi tisti, ki smo bili prišleki. Doma sem rekel: 'Tata, grem samo za dve leti!' Ma glejte, koliko se jih je že nabralo,« je pripovedoval. Potem je bilo že lažje, ko smo postavili klube, društva in naše cerkve. Renzo se je poročil z Ivanko Rebec in v zakonu so se jima rodili trije sinovi. Rad je priskočil na pomoč in kot odličen šofer poskrbel za prevoze rojakov in tudi nas, patrov; nobena ura ni bila zanj prezgodnja ali prepozna, ko nas je peljal na letališče ali pričakal na letališču, ali, kadar smo šli kam drugam, če le ni bil zadržan. Zjutraj zgodaj je že šel igrat golf, potem pa poskrbel za vnuke, ko so šli v šolo ali na dejavnosti. Bil je velikodušen, pravičen, mož vere in smo ga res imeli radi. Leta 1997 je umrla žena Ivanka. Renzo jo je zelo pogrešal. Vsako leto je naročil sv. maše zanj in za njune starše in vedno je vsa družina prišla k sv. maši tudi v Rookwood, ko molimo za naše pokojne. Še nekajkrat se je odpravil v Ameriko k sinu in potem domov v Benečijo za veliki šmaren, praznik domače župnije, in tako res ohranjal stike. Renzo zapušča sina Bernarda z ženo Virginio, sina Anthonyja z ženo Michelle in sina Maria z ženo Lucie, vnuke Michaela, Damiana, Marcela,

NOVI MAŠNI POMOČNIK – AKOLIT

Naš zvesti rojak **JOŽE MARINČ** že dolgo pomaga pri nedeljskih in prazničnih svetih mašah, je bil postavljen v službo mašnega pomočnika – akolita v torek, 28.5.2019, v katedrali sv. Patrika v Parramatti. V službo ga je po končanem tečaju postavil naš škof msgr. Vincent Long Van Nguyen. Navzoči smo bili Jožetova mama Danica, brat Tomaž, Tončka in Jenny Stariha, Olga Konda, Maks in Angela Mikuletič, Florjan Auser in pater Darko, ki je somaševal pri sv. maši. Jožetu iskreno čestitamo in veseli bomo, če se mu bo pridružil še kdo v tej službi!

Charlieja, Gabriela, Luca, Darcy, Francesco, Clementine in Luello, v Benečiji pa brata Iva in tri sestre z družinami. Pogrebno sv. mašo smo obhajali v župnijski cerkvi sv. Patrika v Mortlake, NSW, sv. mašo je vodil domači župnik msgr. John Usher ob veliki udeležbi rojakov, domačih faranov in prijateljev, saj je bil pokojni povezan tudi s krajevno župnijo. Pater Darko je somaševal in potem vodil pogreb na slovenskem pokopališču sv. Rafaela v Rookwoodu v sredo, 8.5.2019. Na grobu smo mu zapeli kar nekaj slovenskih pesmi.

ZVONKO GROZNIK je umrl v bolnišnici v Wollongongu v četrtek, 9.5.2019. Rodil se je 10.8.1931 v Ljubljani, mladost pa je preživeljal v Litiji. Rad je lovil ribe v bližnji reki Savi, sodeloval je v dramski skupini in z bratom Brankom sta igrala v pihalni godbi. Po končani nižji gimnaziji se je izučil za trgovca in kasneje za električarja. Po vojni je odslužil vojaški rok v Zemunu, nato je delal v litijski predilnici, vendar se je kmalu odločil, da gre poiskati boljši kos kruha. V Salzburgu sta se 30.5.1959 poročila z Dragico Čoh iz Loč pri Poljčanah in dva meseca potem odpotovala iz Genove v Avstralijo, kamor sta prispela 4.9.1959. Zvonko se je zaposlil v železarni v Wollongongu, kasneje je delal kot električar. V Wollongongu se je naselilo kakih 200 slovenskih družin in v okolici je živelo še kakih 500 naših rojakov. Zvonko se je takoj vključil v društvo »Jutranja zvezda«, ki sta ga vodila Anton Dermota in Pavle Arhar. Žal sta oba kmalu umrla in takrat so se naši rojaki odločili, da ustanovijo nov slovenski klub Planica Wollongong. Zvonko je bil predsednik Kluba 10 let in v tem času so dvakrat pripravili zelo lepo uspelo kmečko ohcet in še veliko drugih prireditev. O dogajanjih v Wollongongu je pridno pisal v časopise, tudi potem, ko je predsednik Kluba postal Ivan Rudolf. Še naprej je dejavno sodeloval v Klubu Planica, opravljal še druge službe in redno smo se srečevali pri slovenskih svetih mašah v naši cerkvi vseh svetih v Figtreeju. Leta 1999 je umrla žena Dragica. Zvonko jo je zelo pogrešal. Vsako leto je naročil sv. mašo zanjo in za pokojne domače ter večkrat napisal patrom

prijazno pismo s svojo zelo lepo pisavo, nas prav tako izčrpno obveščal o drugih živih in pokojnih rojakih, ki jih je poznal. Pred božičem je ročno napisal svoje spomine, pred veliko nočjo pa je že nosil križ bolezni. »Upam, da še dočakam avgusta svojih 88,« mi je dejal, ko sem ga obiskal. Toda Bog je že zdajle poklical svojega zvestega služabnika v svoje veselje. Zvonko zapušča sina Roberta z ženo Tanio, hčer Sylvio z možem Nickom, vnuke Matta, Wayne-a, Amando, Jamesa in 9 pravnukov. Pogrebno sv. mašo smo obhajali v naši cerkvi vseh svetih v Figtreeju – Wollongongu v ponedeljek, 13.5.2019. V slovo sta mu spregovorila sin Robert in predsednik Kluba Ivan Rudolf. Zvonko in žena Dragica počivata na pokopališču Lakeside – Kanahooka.

ALBINA KURET roj. MAHNE je umrla v bolnišnici Liverpool v soboto, 11.5.2019. Rojena je bila 10.1.1934 v Rjavčah pri Ilirski Bistrici v župniji Pregarje. Bila je predzadnja v številni družini. Leta 1957 sta se v Vidmu v Italiji poročila z Aleksandrom Kuretom in prispela avgusta istega leta v Avstralijo. Albina je opravljala različne službe, bila je pomočnica v šolski kuhinji in nazadnje čistilka v šoli do upokojitve. Družina si je ustvarila dom v Condell Parku, imeli so veliko prijateljev iz domačih krajev in dejavno sodelovali v naši slovenski cerkvi v Merrylandsu in v slovenski skupnosti v Klubu Triglav. Večkrat so obiskali svoje domače in prijatelje v Sloveniji. Albina in Sandro sta pri našem Sv. Rafaelu praznovala zlato in čez deset let biserno poroko. Albina je v bolezni prejela zakramente, še dan pred smrtjo mi je povedala, kako pogreša naš Merrylands. »Prej smo redno hodili tja. Sedaj pa z možem ne moreva več.« Albina zapušča moža Aleksandra, hčerko Ireno, vnuka Jamesa in Nicole ter malo sestrično Marijo Fabjančič in njeno družino. Pogrebno sv. mašo smo obhajali v torek, 21.5.2019, v naši cerkvi sv. Rafaela v Merrylandsu. Pokopana je na slovenskem pokopališču sv. Rafaela v Rookwoodu.

DRAGICA VELČIČ roj. PRELEC je umrla 16.5.2019 v St. George's Aged Care v Bexley-u, NSW. Rodila se je 1.9.1933 v vasi Barka v župniji Vatovlje (sedaj Vreme). Poročena je bila s Patrickom Velcichem, ki je sedaj že pokojni. Dragica zapušča sina Raoula, vnuke Jessico,

Jarrada, Lianne in Alicio, v Sloveniji pa sestri Rozko in Cvetko z družinama. K pogrebnim molitvam smo se zbrali v četrtek, 23.5.2019, v severni kapeli (North Chapel) krematorija Pinegrove. Nato je bila pokojnica upepeljena.

FRANC FRANETIČ je umrl 23.5.2019 v Blacktownu, NSW. Rojen je bil 29.1.1935 v Senožečah. Franc, žena Vera in hči Anita so prišli v Avstralijo leta 1966. Živel so v Blacktownu. Franc zapušča ženo Vero, hčer Anito in zeta

Cirila Košoroka, 3 vnuke in 3 pravnuke, v Sloveniji pa brata in njegovo družino. Cerkveni pogreb je v četrtek, 6.6.2019, vodil italijanski duhovnik v Pinegrove-u, nato je bil pokojnik tam upepeljen. Franc je bil zvest bralec in naročnik Misli, skrbno je spraševal, ali so že prišle po pošti.

Hvala Teji Bavčar za sporočilo.

pater Darko

The Voice of Slovenian Australians

Jordan Covich

On Saturday the 23rd of March 2019 second and third generation Slovenians and friends gathered together at Sydney's inner west Bay Run for the first group event hosted by *The Voice of Slovenian Australians*. The Cycling event was organised by *The Voice of Slovenian Australians* under the guidance of Walter and Andrew Šuber to gather and unite our younger generations maybe not as close as the first generation arriving as immigrants to Australia. It was a promising start with over 17 people attending the event. *The Voice of Slovenian Australians* association is planning to hold monthly events to attract many more to join in and become involved in the activities. Events like this are a great way of meeting new people of Slovenian background and enrich my passion for my Slovenian heritage. These events allow me take time out of my

busy weekly schedule not just to relax and take in the breathtaking location of the Bay Run but to catch up with fellow Slovenians and hopefully even meet new people of Slovenian heritage.

As a part of the *Voice of Slovenian Australians*, we are planning on holding monthly events that may not just be cycling but other activities like movie screenings as well as picnics/outings on certain occasions. We are open to any ideas and thoughts and would love people to come forward with their ideas. If you would like to get involved, and would like more information about the *Voice of Slovenian Australians*, you can head to the "Voice of Slovenian Australians" Facebook page. We look forward to seeing many more of you there in the future!

Življenje pri Slovenskem društvu Sydney

Štefan Šernek, predsednik SDS

BALINARJI

Zaradi vročine smo morali spremeniti datum balinarskega tekmovanja za Prešernov pokal 2019. Rezultati pa so sledeči: 1. mesto sta dobila Veselko Vlah in Peter Licul; 2. mesto sta dobila Marica Furlan in Silvo Franca; 3. mesto Marta Tomšič, Lojze Magajna in Franc Čulek – predsednik Slovenskega društva v Canberri; na 4. mesto sta se uvrstila Janez Boštjančič in Lucijano Brentin. Čestitamo! **Naši balinarji so si izvolili novo predsednico in to je balinarka Marta Tomšič.** Naš prejšnji predsednik balinarjev je bil Slavko Prinčič. Žal zaradi bolezni ni mogel več sprejeti predsedniške vloge.

Letos nismo imeli pustovanja, ker se ni nihče prijavil. Jožefovanje smo imeli 10. marca. Praznovali so godove štirje Jožefi in dve Jožici. Bil je lep dan. Vsakemu smo podarili steklenico vina.

V našem društvu je **praznoval svoj 70. rojstni dan Florjan Auser.** Z njim so praznovali pater Darko, Fredi in Jeni Brežnik, Martha in Lojze Magajna, Mihelca Šuštaršič in mnogo prijateljev. Gospod Florjan je bil zelo vesel in zadovoljen v našem društvu.

Fotografiji zgoraj z leve: Jožice in Jožeti na godovanju. Odborniki in prijatelji praznujejo rojstne dneve.

Balinarji zmagovalci za Prešernov pokal.

Pater Darko, Florjan Auser, ki je praznoval 70. rojstni dan, Mihelca Šuštaršič, Lojze in Martha Magajna, Marija Gomboc, za njo Ana Šernek, Fredi in Jeni Brežnik.

Praznovanje rojstnega dne Lin Pušenjak.

Štefan Šernek z otroci na materinski dan.

Prijatelji praznujejo rojstne dneve.

MATERINSKI DAN

Materinski dan smo praznovali v našem društvu v nedeljo, 12. maja popoldne. Ana Šernek je počastila vsako mater z rdečim nageljnom in kozarčkom wiskija ali pelinkovca. Matere so bile zadovoljne in vesele.

Izbrana mama leta je bila naša tajnica kluba Lin Pušenjak. Podarili smo ji šopek cvetja. Nato pa so bile obdarovane s cvetjem še: Ana Šernek, Zora Johnson, Rianon Bull Šernek ter Barbara. Rianon nam pomaga, da gredo vse naše novice na internet in nato po vsem svetu. To delo opravlja kot prostovoljka. Ko je bila mlajša, je plesala za društvo Mali Prešeren. Sedaj ima hčerko staro tri leta in pol. Tudi ona že pleše balet. To je že četrta generacija v naši družini Šernek. Kuhinja je bila odprta od 12. do 14. ure. Muzikanti pa so igrali od 1. ure pa do 5. ure popoldan. Predsednik Štefan je pozdravil v svojem imenu in imenu društva vse obiskovalce in zaželel vsem materam in starim mamicam,

da bi bile zdrave, vesele, zadovoljne in, da bi ljubile svoje družine. Predsednik Štefan se je spomnil tudi svoje pokojne mame in se ji zahvalil za vse dobro, kar ga je naučila. Predvsem pa, da je pošten in pravičen človek. Imeli smo kratek program. Deklamirale so: Ema in Andreja Gorinž; Zora Johnson nam je povedala o začetkih praznovanja materinskega dne in recitala nam je pesmi Mati in Mlada vdova. Po kulturnem programu je bil ples do

Obisk iz Bogojine: Štefan in Ana Šernek, Gizela Špiclin, g. Boštjan Ošljaj - župnik župnije Sv. Jurij ob Ščavnici, njegova sestra Mojca z možem Petrom iz Bogojine ter Angela Mikuletič.

POROKA

JOSH BAKKER, 28, sin Nicolasa in Juliane, r. Boersma, in ALISON KATE MARKOČIČ, 29, hči Dušana in Sonie, r. Legiša. Priči sta bila Daniel Bakker in Vesna Ilić. Figtree, slovenska cerkev vseh svetih, 8.6.2019. Božjega žegna za naprej! Na fotografiji sta poročenca s staršema Sonio in Dušanom Markočičem.

5. ure popoldan ob zvokih in lepih melodijah ansambla Alpski odmevi. Sporočamo vsem Slovincem v Sydneyu, da je bila na obisku v Sydneyu tajnica Slovenske izseljenske matice iz Ljubljane. Ni se nič oglasila društvu SDS, ki je še edino v lasti Slovencev. Ni nam telefonirala niti pisala. V nedeljo, 26. maja, smo imeli ples od 13. do 17. ure. Igrali so The Masters. Kuhinja je bila odprta od 12. do 14. ure. V nedeljo, 9. junija, je bilo kosilo kot ponavadi in ples ob zvokih ansambla Thirolian Echoes.

PRAZNOVANJA

V nedeljo, 23. junija, slavimo samostojnost Slovenije. Ob 11. 30 dopoldne bo p. Darko daroval sv. mašo pri kapelici društva. Imeli bomo tudi kratek kulturni program ob obletnici samostojnosti Slovenije, sledilo bo kosilo in ples. Igral bo ansambel Alpski odmevi od 13. do 17. ure popoldan.

V nedeljo, 14. julija, bo igral ansambel The Masters od 13. do 17. ure. Kuhinja bo odprta od 12. do 14. ure. Prosimo, če lahko rezervirate kosilo na telefon: 02 9756 1658. V nedeljo, 28. julija, bo ples in kosilo. Igral bo ansambel Thirolian Echoes. Prijavite se za kosilo: 02 9756 1658.

Vljudno Vas vabi odbor SDS!

IZ KLUBA TRIGLAV MOUNTIES GROUP

**Besedilo: Martha Magajna
Fotografije: Foto Klub Triglav
Florjan Auser**

VELIKONOČNO DRUŽINSKO POPOLDNE V KLUBU TRIGLAV Nedelja, 21. april 2019

Velikonočni prazniki se ravno tako kot božični prazniki največkrat praznujejo doma v krogu družine. V Klubu Triglav nismo pričakovali, da bo povabilo na družinski dan s kosilom in privlačnimi aktivnostmi za otroke pritegnilo tako množico mladih družin. V veliko veselje malčkov je Triglav prav za velikonočni čas dobil na novo preurejena otroška igrišča.

Na velikonočno nedeljo popoldne so v Klubu pripravili poleg novih igrišč tudi gumijasti grad, umetnice, ki poslikajo obrazke otrok, da izgledajo kot cvetlični vrt, povabili pa so tudi velikega belega velikonočnega zajca, ki je v grmovju okoli dvorišča poskril veliko število čokoladnih pirhov.

Na travnatem dvorišču je še vedno dovolj prostora, da lahko postavijo gumijasti grad in še vedno imajo otroci dovolj prostora za igro nogometa. Ob nedeljah vsak odrasel član, ki pride na kosilo, lahko dobi po eno brezplačno kosilo za otroka iz otroškega jedilnika, zraven pa še sladoled in kozarec brezalkoholne pijače za otroka. Dvorana je bila tako polna mladih družin, da je kar težko prepoznati med njimi mlade družine iz tretje slovenske generacije, ki se že po večini pogovarjajo v angleščini.

Anže Malalan z družino.

Novo otroško igrišče Kluba Triglav Mounties.

S košaricami za pirhe.

Za posebne priložnosti, kot je velikonočna nedelja, so bile pripravljene tudi majhne košarice za vsakega otroka, tako, da so lahko pobirali skrite čokoladne pirhe. Velikonočni zajec je bil pa res radodaren. Mi stari smo pa ostali v dvorani pri dobrem kosilu in pogovoru s prijatelji. V času, ko prihaja tukaj zima, se pogovarjamo, kdo bo šel v evropskem poletju v domovino na obisk, kako je s prijatelji, ki jih že nekaj časa nismo videli, o sinovih, hčerah in vnukih, ki so vedno bolj zaposleni, a smo vsi ponosni nanje. In ko se začne mračiti, se počasi začnemo poslavljati, da ne bomo vozili domov ponoči in zadovoljni smo, da imamo še kraj in prostor, kjer se srečamo s prijatelji.

SESTANEK PRIPRAVLJALNEGA ODBORA ZA PRIZANJA SLOVENCEM LETA 2018, Triglav, 25. april 2019

Na vsakoletni praznik Anzac Day se popoldne v Klubu Triglav zberejo zastopniki vseh slovenskih organizacij, ki sestavljajo slovensko skupnost v NSW, da bi odločili, kateri Slovenci, ki so bili predlagani za priznanje slovenske skupnosti za njihovo delo

Pripravljalni odbor za priznanja 2018.

in dosežke v okviru te skupnosti, so res vredni tega priznanja. Pripravljalni odbor je letos potrdil sedem kandidatov, ki so jih predlagale vse različne slovenske organizacije za njihove zasluge v preteklem letu ali pa tudi za njihovo življenjsko delo. Nagrajence bomo predstavili na proslavi dneva slovenske državnosti, ko slavimo obletnico dneva, ko je bila razglašena neodvisnost Republike Slovenije. Proslava bo v Klubu Triglav Mounties v nedeljo, 16. junija 2019, od 12. ure dalje. Po končanem sestanku so se člani pripravljalnega odbora udeležili proslave dneva Anzac. V letošnjem pripravljalnem odboru so: Florjan Auser, Gary in Perina Brown, Ivan in Marinka Rudolf, Zora Johnson, Emil in Marija Grosman, Martha Magajna in Peter Kroke. Na fotografiji manjka p. Darko Žnidaršič, ki je bil službeno odsoten.

PROSLAVA ANZAC DNEVA Četrtek, 25. april 2019 fotografije Florjan Auser

Klub Triglav je začel slovesno praznovati Anzac Day že v začetnih letih, ko je bila na mestu sedanjih klubskih prostorov še stara kmečka hiša s šotorom. Na začetku še nismo povsem razumeli, kaj pomeni Anzac Day naši novi domovini, smo pa bili veseli vsakega prazničnega dne, ki nam je dal možnost, da smo se zbrali v družbi

Triglav Anzac Day 2019: V odsotnosti patra Darka Žnidaršiča je molitve vodil pater David Šrumpf. Svečanost je vodil Walter Šuber, član Posvetovalnega odbora Kluba Triglav in član Sveta za Slovence po svetu pri Vladi Republike Slovenije.

rojakov, otroci z žogo, moški nekateri pri balinanju, drugi pri kozarcu piva, ženske pri delu, pri pripravljanju BBQ kosila in večerje, vsi ostali pa pri pogovoru in kozarcu pijače. Zemljišče Kluba Triglav je postalo tudi točka, kjer so se radi zbirali občinski veljaki, ki so se že v zgodnjih jutranjih urah udeležili svečanosti pred spomeniki padlim veteranom vseh preteklih vojn, od prve svetovne vojne dalje, marširali v paradi in končali skupaj v našem Klubu ob odlični domači večerji. Mnogi od njih so bili tudi sami veterani in poslušali smo njihove zgodbe iz vojnih časov in kmalu smo se navzeli spoštovanja do spominov in pomena Anzac dneva.

Vrstica iz "Ode of Remembrance":

"At the going down of the sun and in the morning we will remember them," nas je vzpodbudila, da smo začeli pripravljati našo svečanost spomina na padle vseh vojn na vsak Anzac dan ob sončnem zahodu. Skoraj 50 let kasneje postaja ta tradicija še močnejša in ob sončnem zahodu dneva Anzac se zberejo pred spomenikom Ivana Cankarja na travnatem dvorišču Kluba Triglav Mounties člani Kluba, Slovenci in vsi drugi, odborniki Triglava in matičnega Kluba Mounties, lokalni člani parlamenta in senata, zastopniki občinskih organizacij in celo zastopniki prvih lastnikov avstralske zemlje in drugi; vsi polagajo vence pred

Triglav, Anzac Day 2019: venci cvetja čakajo in ljudje se zbirajo za začetek svečanosti.

spomenik v spomin in na čast vseh, ki so kje v svetu padli za pravično stvar. Svečanost je vodil Walter Šuber, član Posvetovalnega odbora Kluba Triglav in član Sveta za Slovence po svetu pri Vladi Republike Slovenije.

Zvrstilo se je še veliko število govornikov, molitev, pesmi in spominov ljudi, ki so bili tam, kjer se je delala zgodovina. Po tradicionalni zaobljubi, da jih ne bomo pozabili, je trobentač zaigral v srce segajočo melodijo "The Last Post" in ob zadnjih žarkih zahajajočega sonca smo se vrnili v dvorano kluba k skupni večerji in obujanju spominov.

Triglav Anzac Day 2019: Slovensko in avstralsko himno je zapel zbor Južne zvezde. Triglavski predsednik Peter Krobe polaga venec.

Foto levo: Odborniki Kluba Triglav in generalni direktor Kluba Mounties, Greg Pickering. Foto desno: Emil Grosman, Jeni Brežnik, Zora Johnson, Marija Grosman, Peter Krobe in Alfred Brežnik AM.

BALINARJI

Balinarji Triglava so proslavili Anzac dan s popoldanskim tekmovanjem za pokal Anzac dneva, po končanem tekmovanju pa so se vsi udeležili svečanosti na dvorišču in nato sedli k skupni večerji.

V sredo, 5. maja 2019, je Jože Pahor prinesel na balinišča svojo doma izdelano peč za peko kostanjev. Medtem, ko so balinarji igrali na peščenih stezah, so se kostanji vrteli v peči, ki na zunaj izgleda kot cementni mešalec. Kako uro je trajalo, da so bili kostanji pečeni in vzeli smo si daljši odmor, da smo se posladkali z okusnimi gozdnimi sadeži. Hvala lepa, Jože, da si se tako potrudil za nas!

Kakor lastovke se veliko balinarjev pripravlja na poletje v Evropi in naše številke se počasi manjšajo. Nenadne vremenske spremembe v Avstraliji marsikomu prinesejo revmatične bolečine v sklepih in misli potujejo v deželo na sončni strani Alp, kjer se počasi začne poletje. Prijateljsko vzdušje na baliniščih se včasih čuti kot velika družina in vsem, ki potujete, želimo srečno pot in kmalu se vrnite nazaj med nas.

MATERINSKI DAN

15. maj 2019

fotografije osebje Triglava

Za materinski dan otroci, veliki in malo mlajši, peljejo mamice nekam, kjer jim ne bo treba kuhati in pripravljati. To je MAMIN dan in pogosto je bil to edini dan v letu, ko smo videli nekatere iz druge in tretje generacije, katerih že nismo videli, odkar so končali slovensko šolo ali prenehali plesati v slovenski folklori. Velikokrat pa se zgodi, da "otroci" rečejo mami: »Tam si že vedno, peljali te bomo nekam, kjer še nisi bila, da vidiš kaj novega!« Mama se noče zameriti otrokom, saj ve, da bi ji radi naredili veselje in tako gredo v kako novo restavracijo ali v kak nov kraj. Mami je potihó žal, ker se je veselila, da se bo srečala s starimi prijatelji, s katerimi se pogovarja po telefonu, vendar družina je družina in šli bomo, kamor nas pelje sin ali hčerka z vnuki. Klub Triglav je bil za materinski dan napolnjen do roba in čez rob, do zadnjega stola. Veliko je bilo slovenskih družin s kar tremi generacijami za isto mizo, videli smo znane obraze, vmes pa tudi veliko neznanih obrazov vseh barv in oblik, kar jih živi v okolici Kluba Triglav. Vsi pa imajo nekaj skupnega: najmlajši ob prvi priliki zbežijo od mize na dvorišče, kjer se pomešajo z drugimi, si dajo pobarvati obraze, preiskušajo nova igrala, plezajo po gumijastem gradu, tekajo za žogo in se potopijo v nepopisen živ-žav, ki je Avstralija.

Zmagovalca tekmovanja sta bila Lojze Magajna in Peter Licul.

Jože Pahor, Marica Furlan, Carmela Possega in Justi Ribič s kostanji.

Ženske, ki držijo tri vogale pokonci na baliniščih - sedijo: Jessica Kukovec, Marica Furlan, Dora Hrvatin; za njimi: Lidija Jeraj, Justi Ribič, Martha Magajna in Carmela Possega.

Mari Ostrič in vnukinja Alecia sta dobili nagrado.

Marinka Rudolf iz Wollongonga z možem Ivanom, hčerko Rebecca z možem in otroki.

Mama Ivica Krobe z možem Petrom in sinom Markom.

Sofija Šajn in hčerka Danica sta dobili dve nagradi.

Na materinski dan smo bili veseli predsednika Kluba Planica Wollongong, ki nas je obiskal s celo družino: ženo, hčerko in vnuki. Veseli nas, da se za vsakogar najde nekaj prijetnega.

V družinah, kjer predstavljajo tretjo generacijo že skoraj odrasli vnuki, le-ti pogosto že najdejo svoje poti!

Tudi pri Krobejevih je tako. Sin Marko je bil s starši na materinski dan, zavzeta športnika, vnuka Connor in Courtney, se bosta pa oglasila šele po končani nogometni tekmi njunih moštev. Mari Ostrič in mož Milan sta bila obkrožena s sinovi, snahami in vnuki. In da bo dan lepši, sta bili z vnukinjo Alecijo tudi izžrebani za »Lucky Door prize«. Čestitamo!

Za nagrajene številke, ki jih dobiš pri vstopu v Klub, je bilo izžrebanih kar šest nagrad in dve od njih sta dobili Sofija Šajn in hčerka Danica. Sofija ima velikokrat srečo pri žrebanju. Zabavne glasbe tokrat nismo imeli in veste, da ni bilo videti, da bi jo kdo pogrešal. Kadar je v Klubu tako veliko otrok, kot jih je bilo tokrat, je povsod dovolj glasno in živo, ljudje pa se radi pogovarjajo, saj mnogi pri naših letih ne pridejo več tako pogosto na srečanja s prijatelji, tako, da so bili prav veseli, da so se srečali s starimi prijatelji in se lahko pogovorili z njimi brez kričanja čez mizo. Bomo pa drugič zaplesali vsi, ki jih pete srbijo za kaj poskočnega. Mamicam pa vsem želimo še enkrat srečen in zdrav materinski dan, ki naj traja vse leto!

DOBRODELNA AKCIJA ZA RAZISKAVO RAKOVIH OBOLJENJ Četrtek, 23. maj 2019

V spomin in v čast pokojne Alice Tant, dolgoletne članice odbora Kluba Triglav in velike prijateljice slovenske skupnosti, ki je pred nekaj leti umrla za rakom, je bila pripravljena v Klubu Triglav dobrodelna akcija za pomoč in raziskavo rakovih obolenj pod naslovom: "The Biggest Morning Tea". Po dopoldanski igri "Bingo" so se prisotnim pridružili tudi drugi člani in članice, ki so v preteklosti uspeli premagati to zahrbtno bolezen, pridne članice - gospodinje so prinesle neizmerno količino domačega peciva, drugo je prispevala restavracija Kluba in vse se je prodajalo po ceni enega

Ivana Krobe in Lorraine Dean, direktorica skupine klubov Mounties.

Guy Zangari, MP NSW za Fairfield, s hčerkama pokojne Alice Tant.

“zlatnika za košček peciva“. Loterijski listki za praktične nagrade, ki jih je prispeval Klub, in druge različne oblike zbiranja prispevkov so poskrbele, da se je ob živahnem sodelovanju nabralo veliko denarja za to akcijo.

POSLOVILA SE JE ALBINA KURET

Izgubili smo še eno prijateljico, ženo, mamo, staro mamo in članico naše skupnosti. V soboto, 11. maja 2019, je v bolnišnici v Liverpoolu umrla **ALBINA KURET, roj. MAHNE.**

Rojena je bila 10. januarja 1934 v vasici Rjavčev blizu Ilirske Bistrice. V Avstralijo je prispela z možem Aleksandrom avgusta leta 1957. Kot večina naših rojakov sta živela v skromnih bivališčih, dokler si nista uredila dom v Condell Parku, kjer se jima je leta 1960 rodila hčerka Irena. Družina je imela v soseski veliko število prijateljev iz domačih krajev, vključili so se v naraščajočo slovensko skupnost posebno v Klubu Triglav in slovensko cerkev v Merrylandsu. Oba z možem sta bila zelo pridna in delovna človeka, ki sta rada pomagala povsod, kjer je bilo to potrebno, saj jima je tako delo pomagalo olajšati domotožje po domovini in po njunih družinah doma. Rada sta obiskovala slovenske prireditve v Klubu Triglav in sveto mašo v slovenski cerkvi v Merrylandsu. S posebnim veseljem sta praznovala obnove zakonskih obljub ob 50. in 60. obletnici v slovenskem misijonu v Merrylandsu. Potem, ko sta si uredila dom in družino, sta večkrat obiskala domače v rodni domovini Sloveniji in vzdrževala redne stike z njimi. Na žalost so Albini medtem že umrli najprej starši in kasneje tudi vsi bratje in sestre, tako, da so ji ostali samo nečakinje in nečaki, s katerimi je ostala v stalnih stikih in nekaterim od njih sta z možem pomagala, da so prišli na obisk v Avstralijo. V posebno veselje pa sta bila Albini vnuka James in Nicole, ki sta zrasla kar v sosednji hiši in Albina jima je vedno poskušala vcepiti slovenske vrednosti in principe, kot so poštenje, delavnost in sočutje do drugih ljudi

in oba vnuka sta zrasla v veselje in ponos ljubljene "none". Pogumno je prenašala težko bolezen in zavest, da se njeno življenje bliža h kraju, potem, ko so ji zdravniki povedali, da ji ni pomoči, se je poslovila od prijateljev in sorodnikov po telefonu in naslednji dan tiho in mirno odšla k Bogu, medtem, ko sta jo mož in hčerka držala za roko in ji božala čelo. Albina je bila srčno dobra ženska, žena, mati, stara mama in prijateljica; močno jo bomo pogrešali! Pokopali smo jo v torek, 21. maja, s pogrebno mašo v cerkvi sv. Rafaela v Merrylandsu in nato slovo na slovenskem

HASA NSW - NAČRTI ZA PRIHODNOST

Martha Magajna, foto Florjan Auser

Bliža se konec finančnega leta 2018-19 in odbor Arhiva HASA NSW se je sestel, da bi napravil pregled dosedanjega dela in napravil načrte za prihodnost. ARHIV HASA NSW je v preteklih letih opravil neizmerno delo zbiranja zgodovinskega gradiva naših organizacij v NSW, poleg njih pa tudi delovnih skupin, pevskih zborov, folklornih in športnih skupin in pa tudi zgodovino posameznih članov slovenske skupnosti s posebnim poudarkom na tistih, ki so s svojim delom največ doprinesli k ohranitvi naše zgodovine, kulture, tradicij in pa naše slovenske besede v govorni in pisani obliki. Za neutrudljivo delo pri ohranjanju

pokopališču sv. Rafaela v Rookwoodu. Po pogrebu smo se skupaj z družino in prijatelji zbrali v dvorani Kluba Triglav Mounties in obujali spomine na vesele in žalostne dni in ure, ki smo jih tam pogosto preživeli skupaj. Počivaj v miru, Albina! Iskreno sožalje možu Aleksandru, hčerki Ireni, vnuku Jamesu z ženo Bibiano, vnukinji Nicole ter vsem številnim sorodnikom in prijateljem v domovini in tukaj v Sydneyu. Tvoj odhod je zapustil bolečo praznino v življenju tvoje družine in prijateljev.

slovenske dediščine v naši novi domovini so v februarju 2019 prejele Priznanja Urada za Slovence po svetu in zamejstvu Republike Slovenije štiri arhivarke HASA NSW, ki imajo skupaj z drugimi delovnimi člani naših arhivov največ zaslug pri zbiranju, urejanju in ohranjanju zgodovinskega gradiva slovenske skupnosti v New South Wales (NSW).

OLGA LAH je bila prva predsednica arhivske organizacije Arhiv HASA NSW in tudi avtorica in urednica knjige »Sadovi slovenske dediščine«. Na čelu zavzete skupine sodelavcev je s svojim delom postavila smernice za arhivarsko delo, kasneje sodelovala in še danes sodeluje pri posebnih projektih, kot so bila Zlata srečanja Slovencev, pomembne obletnice posameznih organizacij in podobno.

MIHELCA ŠUŠTERŠIČ je z nekaj časovnimi presledki vodila finančne zadeve organizacije z občudovanja vredno natančnostjo in je hkrati prevzela velik del strokovnega arhivarskega dela – urejanje gradiva v potrebne arhivske datoteke in mape, kar je bil glavni cilj in namen HASA.

MARIJA GROSMAJ je poleg sodelovanja pri arhiviranju gradiva, ki sta ga urejali skupaj z Mihelco, prevzela tudi delo tajnice in je vsa leta vodila Arhiv HASA

NSW skozi labirinte obrazcev, prošenj, poročil in nešteti drugih zahtev, ki jih postavljajo naše oblasti in pokrovitelji. MARTHA MAGAJNA je bila predsednica organizacije HASA NSW zadnje desetletje in še nekaj čez. Njen talent za organizacijo je pogosto zapeljal HASA v posebne projekte, ki niso bili direktno arhivsko delo, so pa veliko pripomogli k zbiranju gradiva in sodelovanju med organizacijami in pritegnili tudi veliko število posameznikov, ki jim doslej še ni bilo poznano arhivsko delo. Poleg organizacijskega dela se je največ ukvarjala z zbiranjem in z zapisovanjem gradiva in pa z obveščanjem skupnosti o delu arhiva preko tiska, spletnih strani in radia SBS.

Poleg omenjenih članic sta ob koncu

finančnega leta 2018-19 v delovni skupini še pater Darko Žnidaršič in Zora Johnson, še posebno pomemben za naše delo pa je Florjan Auser s svojim poznavanjem metod digitalizacije arhivskega gradiva, ki je še posebno pomembno in v koraku s sodobnimi metodami arhiviranja. Velik del gradiva je bil že prenešen v Arhiv Slovenije tako v obliki dokumentov kot tudi v digitalni obliki, kar lahko sedaj najdemo na spletnih straneh Arhiva Slovenije. V naših arhivih pa je ostalo še precej gradiva, saj se čas ni ustavil in podatki o naših organizacijah še vedno prihajajo v HASA. Veliko je tudi še ostalo članov naše skupnosti, ki si zaslužijo, da bi bili zabeleženi v zgodovini slovenskega izseljenstva in obljubili smo si, da se bomo potrudili, da njihov trud in zasluge ne bodo pozabljene in da bomo nadaljevali z delom, dokler nam bodo služile moči.

Zadajmo si domovino na rame

Tone Rode

Domovina. Gomila naših prednikov. Veriga mater in očetov, ki nam daje korenine. Duhovni zaklad, ki smo ga prejeli v dar in ga moramo predati naprej.

Domovina. Okvir v katerem živimo in delamo, se uresničujemo kot posamezniki, kot narod in ljudstvo, ki skupaj hodi skozi čas. Domovina ni nujno kraj rojstva, je pa vedno kraj življenja, ki sega tudi onstran začrtanih meja, povsod kjer vlada zavest medsebojne pripadnosti in povezovanja.

Domovina. Če je prava, je predokus novega Jeruzalema. Ustvarja občestvo, kjer so osebe sprejete v skupni hram.

Ko domovina postane država, "kjer nje sinovi si prosti vóljo vero in postave", postane tudi neodločljiva odgovornost, ki od vsakogar zahteva doraslost državljana.

Papež Frančišek v knjigi Narod, ki ga je treba zgraditi (Družina, 2016) pravi, da

si moramo "domovino zadati na rame." Spodbuja nas, naj bomo za skupno dobro pripravljeni delovati javno in politično..., čeprav drugi še vedno o političnem razmišljajo kot o primernem za svoje igre moči ... Kljub temu se mi odločimo za služenje na najboljši možni način in za vse. Začeti spodaj in pri posamezniku, boriti se za najbolj konkretno in lokalno, do zadnjega kotička domovine, z enako pozornostjo ljubeznijo, ki jo je popotnik iz Samarije imel za vsako rano ranjenca. Ne zaupajmo ponavljajočim se razmišljanjem in domnevnim poročilom o stvarnosti. Zavzemimo se za stvarnost, ki nam je zaupana, ne da bi se bali bolečine ali nemoči, kajti tam je Vstali.

Pred 28. leti je Slovenija postala samostojna in demokratična država. Je sad žrtev in trpljenja mučencev, ki so zanjo darovali svoja življenja. Potrebna je ozdravljenja, resnice, poštenosti, pravičnosti, miru in solidarnosti. Naša je, ne samo zato, da smo nanjo ponosni in zanjo hvaležni, temveč tudi zato, da ji pomagamo izpolniti Božjo voljo. Od Njega je dobila namen in poslanstvo, za katerega smo odgovorni vsi, ki smo njeni. Naj bo res skupni dom, soustvarjalka boljše Evrope in boljšega sveta.

Veleposlanik RS v Avstraliji, g. Jurij Rifelj, je izročil priznanja Urada Republike Slovenije za Slovence po svetu arhivarkam Olgi Lah, Mihelci Šušteršič, Mariji Grosman in Marthi Magajna.

Iz Kraljičine dežele – Queensland

PLANINKA – MARIJINO ZNAMENJE

Že dalj časa nas skrbi, koliko časa bomo še lahko obiskovali naš tukajšnji slovenski center Planinka, saj se skupnost krči in stroški vzdrževanja so čedalje večji. Zato je bila na zadnjem širšem sestanku 7. aprila 2019 sprejeta odločitev, da moramo našemu Marijinemu znamenju Marije Pomagaj priskrbeti nov, dolgotrajen dom. Fr. Albert Wieslaw Wasniowski, predstojnik v Marijini dolini, je rade volje sprejel našo ponudbo, da bi se naše društveno znamenje pridružilo romarskemu središču v Marijini dolini na vrtu brezjanske Marijine kapelice. To odločitev smo na tem sestanku z veseljem sprejeli. Našli smo sposobnega strokovnjaka, ki je to delo že uspešno izvršil. Celotno 7,5 tonsko znamenje so že uspešno premestili na novo mesto. Plošče z imeni pokojnih rojakov smo morali odborniki društva sami premestiti na novo lokacijo, ker si nobeden od kontraktorjev ni upal sprejeti odgovornosti možne poškodbe z delom težkih strojev. Potrebna so še manjša dela: barvanje, postaviti nov križ, zamenjati že obledele

slike in urediti vrt. Upam, da vam bom v naslednji številki Misli lahko že posredoval novo sliko postavljenega znamenja ter da bo naša brezjanska kapelica z Marijinem vrtom v svoji lepoti pričakala romarje ob 10. obletnici blagoslovitve, ki bo 14. septembra letos. Jože Gjerek in njegova žena Marta, ki lepo skrbita za kapelico in vrt, že načrtujeta bodoča dela na vrtu.

Rad bi dodal še vabilo **na tradicionalno procesijo Svetega Rešnjega Telesa** v Brisbanu, ki se bo kot po navadi vila skozi središče mesta Brisbane. Vodil jo bo škof Brian Fennigan. Slovenci se bomo zbrali pred katedralo sv. Štefana v nedeljo, 23. junija 2019, ob 1.45 popoldne ob banderah brezjanske Marije Pomagaj in sv. Cirila in Metoda. Začetek bo ob 2. uri.

NAŠI POKOJNI

FRANČIŠKA KNAP

roj. PRISLAN je umrla 28. marca 2019 na Gold Coastu. Rojena je bila 13. julija 1936 v vasi Meliške v občini Mozirje. Bila je vseskozi zelo aktivna članica, ne samo našega društva Planinka, ampak tudi društva Lipa in podpornica slovenske radijske skupine 4EB. Skupaj z možem Karlom sta se vedno rada udeleževala slovenskih prireditev v društvu. Frančiška je s svojo živahno navzočnostjo poživila vsako srečanje, vsako družbo med nami. Bila zelo pomembna in zavedna Slovenka in jo bomo pogrešali. Od pokojne Frančiške smo se poslovili v četrtek, 4. aprila, v cerkvi Srca Jezusovega v Clear Island Waters, Surfers Paradise. Veliko ljudi se je zbralo v cerkvi ob krsti pokojne Frančiške. Pogrebno liturgijo je vodil Fr. Peter Dillion. Hčerka Albina je

pripravila lep tiskan program pogrebne slovesa, sin John pa je imel poslovljni govor, kjer je lepo predstavil svojo mamo. Predstavil nam jo je kot dobro kuharico, ki hoče, da se njeni kuharski recepti držijo točno do pike. John je znal ceniti mamine dobre lastnosti, obudil spomine na razne dogodke, kjer je mama imela vedno prav - čeprav - res ali ne. Bila je predana svoji družini, kar priča njihova družinska povezanost. Vesna Lahovec se ji je v imenu slovenske skupnosti zahvalila za njeno aktivno sodelovanje s pesmijo Zabučale gore. Po pogrebni slovesnosti je bila pokojnica upepeljena. Njeni posmrtni ostanki so bili prinešeni v Melbourne, kjer ima družina Knap svoj družinski grob. Pater Ciril je opravil ponovno slovo od Frančiške s slovensko sveto mašo v cerkvi sv. Cirila in Metoda v Kew. Pokojna Frančiška zapušča moža Karla, hčerki Albino in Cvetko ter sina Johna. Naj še dodam, da slovenska skupnost veliko dolguje Karlu za veliko uspešnega dela pri društvu Planinka, pri društvu Lipa in pri gradnji slovenske kapelice v Marijini dolini. Vsem Knapovim izrekamo iskreno sožalje z željo, naj ji bo Bog dobri plačnik.

DORA SUŠEC (dekliško ime Izidora Vasle)

nas je zapustila 24. aprila 2019. Rojena je bila 4. marca 1929 v Holandiji v družini slovenski staršev. Ko se je družina vrnila v Slovenijo, je tam Dora spoznala Alojza Sušca in se z njim leta 1952 poročila. Imela sta tri sinove: Zorana, Milana in Avgusta. Družina se je leta 1968 preselila v Avstralijo. Zoran je kmalu po rojstvu umrl, 39-letni Avgust je umrl v Brisbanu 13.3.1997, njen mož Alojz pa je umrl 26.4.2007, kmalu po maziljenju, ki mu ga podelil pater Valerijan ob obisku bolnikov. V Burandi so si ustvarili dom, kjer je živela pokojna Dora, vse dokler se je morala preseliti v Nursing Home v Harvey Bay. Dolga leta je bila zaposlena v tovarni piškotov Nabisco. Dora in Alojz sta rada obiskovala slovenske prireditve, kjer sta se v slovenski družbi in glasbi vedno rada razvedrila. Pogrebni obred je na Mt Gravatt Cemetery 4. marca 2019 opravil Peter McCarthy. Pokopana je v družinskem grobu

na pokopališču Mt Gravatt. Dora zapušča sina Milana in vnuke: Štefana, Krištoferja, Jeffreya, Granta in Daniela ter vnukinji Tammy in Amando in snaho Wendy, ki je pokojni Dori pripravila pogrebno slovo. Naj jima bo lahka avstralska zemlja in naj pokojni počivata v miru!

Mirko Cuderman, Mt Mee, QLD

POSLOVIL SE JE

MARIJAN (MARIO) LAUKO

Res je težko, ko sprejmeš novico, da ti je umrl prijatelj, ki je bil zelo dober prijatelj in obenem kot moj drugi oče. V 92. letu starosti je umrl Mario Lauko, poznan tudi kot Marijan Lauko. Rodil se je v katoliški družini Idi in Viktorju in bil ljubeči oče Angeli in Viktorju ter ljubi dedek Jade, Joshui in Jaanai ter pradedek Summer in Indiani. Trudne oči je zatisnil 21. maja 2019 ob 3.15 ponoči v bolnišnici na Sunshine Coast. Iskreno sožalje vsej njegovi družini, ki ga bodo neizmerno pogrešali. Rojen je bil 5. avgusta 1926 v Pakraču na Hrvaškem. Imel je sestro Olivo. Oče je bil v službi kot uradnik pri firmi "Slaveks". Nekaj let zatem je nastopila svetovna ekonomska kriza in firma "Slaveks" je prenehala delovati. Oče je izgubil službo. Preselili so se v Pekre pri Mariboru in oče je prevzel gostilno Hartman, mama pa špecerijsko trgovino v Cankarjevi ulici v Mariboru. Starši so bili Korošci iz Dravograda. Njegova mama je sebe vedno poimenovala Korošica. Leta 1934 se je ekonomsko stanje poboljšalo in oče je dobil možnost prevzeti lesno trgovino v Vinkovcih na Hrvaškem. In šli so 's trebuhom za kruhom'. Tam je Mario napravil štiri razrede osnovne šole in štiri razrede gimnazije, nato so ga vpisali v trgovsko akademijo v Osijek, ki jo je obiskoval do leta 1944, ko so jo prevzeli Nemci in jo uporabljali za bolnišnico. Isto leto sta se z mamo izselila v Slovenijo. Marca 1945 je bil Mario vpoklican v nemško vojsko, ki jih je hotela poslati čez tri dni na rusko fronto. A on se je že drugi dan pridružil Tomšičevi partizanski

brigadi, kjer so imeli tudi pevski zbor in so ga sprejeli z odprtimi rokami. Januarja 1946 je zopet nadaljeval študij v Osijeku in sedem mesecev kasneje maturiral. Odslužil je 6 mesecev vojaškega roka v Makedoniji, kjer je zbolel za malarijo in se vrnil nazaj v Slovenijo. Dobil je službo, a čez dve in pol leti pobegnil čez mejo v Avstrijo, se tam poročil decembra 1949 z Ido in nato sta emigrirala v Avstralijo ter prispela 28. marca 1950 na ladji "Skaugum". Začela sta v Bonegilli. Leta 1959 sta postala starša hčerke Angele-Adelaide in nekaj let kasneje sina Viktorja-Juliusa. Leta 2003 je organiziral volunteerski pohod od Sunshine Coasta in ga zaključil na Gold Coastu pri klubu Lipa. V desetih dneh je prehodil 250 km in izkupiček podaril raziskovalnemu centru za raziskavo raka Nambour, Sunshine Coast. Isto leto je organiziral že drugi volunteerski pohod za raziskovanje prsnega raka, center v Nambour. Tokrat si je izbral daljšo pot od Maroochydore to Mackay, dolgo 1000 km in jo končal v 28 dneh. Leta 2004, ko je bila Slovenija sprejeta v EU, je organiziral volunteerski pohod po Sloveniji in v 28 dneh prehodil 930 km. Povsod so ga čakali ljudje, ki so se mu pridružili pri hoji za določen del poti. Izkupiček pri tem pohodu je podaril bolnišnici za odkrivanje raka v Ljubljani. Bil je aktiven član v Slovenskem društvu Melbourne na Elthamu ter kasneje, ko se je preselil v Queensland na Sunshine Coast leta 1982, je bil član Slovenskega kluba Gold Coast in Kluba Planinka, kjer je bil tudi predsednik od 1990 do 1991. V tistem času je tudi sprejel goste iz Slovenije, Janija Puckina in Janeza Dularja. Mario je bil zaveden Slovenec, ki je neizmerno ljubil slovenske gore. Vedno, ko mu je vid zmeraj bolj pešal, je rekel, ko bi vsaj še enkrat videl Slovenijo. Vsa leta smo ga obiskovali za njegov rojstni dan in nazadnje smo mu prinesli torto v obliki Slovenije z njegovim Triglavom in slovensko zastavo na vrhu. Bil je kot otrok, ki dobi najlepše darilo. Rekel je: »Ja, to je pa moja

Slovenija!« A žal mu ni bilo usojeno, da bi jo še enkrat videl. Odšel je mirno, tiho, kot je bil on. Nikdar se ni pritoževal, grajal, vse je imel rad in vsakemu je rekel: »Ostani zdrav – zdrava!« Človek z velikim srcem, ki je rad pomagal vsakemu, ki je bil pomoči potreben. Naj počiva v miru, ki si ga je pošteno prislužil. Njegova priljubljena pesem je bila:

*Slovenec sem! Slovenec sem!
Tako je mati d'jala,
ko me je dete pestovala,
ko me je dete pestovala.
Zatorej dobro vem:
Slovenec sem! Slovenec sem!
Slovenec sem! Slovenec sem!
Od zibeli do groba,
ne gane moja se zvestoba,
ne gane moja se zvestoba!
Slovenec sem! Slovenec sem!*

Irena Jernej, Brisbane, QLD

TOLAŽBA **Ivanka Žabkar**

**Ko mrak zagrinja sonce žarko,
polasti črne se zemlje,
v naravi cvetje klone v temi,
oko rosno, srce tožno.**

**V prsih žalost mi otožna,
izginja duh veselja mi,
solza v očeh oko zaliva,
bolečina v srcu toži mi.**

**V ranem jutru iz zatona
zarja sončna dviga se,
narava v cvetju, trta žlahtna
ozdravlja dušo in srce.**

To pesem je Ivanka Žabkar posvetila svoji sestri Lojzki, ki je umrla v petek, 12. aprila 2019. Rojena je bila 11. junija 1923. Počivaj v miru, draga sestra.

p. David Šrumpf OFM
47 Young Avenue
West Hindmarsh SA 5007
Poštni naslov:
PO Box 156
WELLAND SA 5007
Mobitel - p. David: 0497 097 783
Telefon v Melbourneu:
03 9853 7787; E-mail:
slomission.adelaide@gmail.com

PRAZNIČNO VZDUŠJE

Ko se pogovarjamo »o lepih starih časih«, velikokrat kdo reče: »Joj, kako čas hitro beži.« »Vedno hitreje,« kdo kmalu pristavi. Naše prejšnje poročilo je bilo pred praznovanjem cvetne nedelje in velikonočnih praznikov, sedaj smo pa velikonočni čas že zaključili in pri bogoslužju pričeli tako imenovani »čas med letom«. Ko boste prebirali te vrstice bo praznik Svete Trojice gotovo za nami in prav tako tudi praznik Svetega Rešnjega Telesa in Svete Rešnje Krvi s »telovsko procesijo« – a v Adelaidi vedno praznujemo, ko se zbiramo pri maši v naši cerkvi in po maši v dvoranci.

Na kratko bi lahko zapisali, da je **obhajanje velikega tedna in praznovanje velikonočnih praznikov** potekalo kot običajno poteka vsako leto. Prazniki, ki jih praznujemo enkrat na leto, pa nas seveda vedno nagovorijo, še posebej, ker gre pri

veliki noči za največji praznik naše vere, praznik Kristusovega vstajenja, v katerem imamo tudi vero in upanje v naše vstajenje in v naše večno življenje.

Na cvetno nedeljo smo pričeli naše bogoslužje s procesijo in se tako spomnili Jezusovega slovesnega vhoda v Jeruzalem. Mahali smo mu z oljčnimi vejami naših oljk – s tistimi, ki smo jih imeli v rokah in

tudi tiste na drevesih so pozdravljale Kristusa. Pri maši smo prisluhnili poročilu o Jezusovem trpljenju, kot ga je zapisal evangelist Luka.

Na ponedeljek velikega tedna smo se duhovniki iz vse nadškofije zbrali na molitvenem dnevu v samostanu pasionistov, zvečer pa smo se duhovniki z verniki zbrali ob našem apostolskem administratorju škofu Gregoryju O'Kelly SJ za krizmeno mašo. Pri krizmeni maši škof blagoslovi krstno in bolniško olje ter posveti krizmo, duhovniki pa obnovimo svoje duhovniške zaobljube.

Kar je bilo letos v naši cerkvi drugače, je ureditev »ječe« in »Božjega groba«. Ker smo predstavili Marijo Pomagaj na steno odprtine prejšnje kapele, kjer je sedaj zakristija, smo oltarno mizo za tabernakelj postavili pred Marijo Pomagaj, ki smo jo za ta čas prekrili z zaveso. Hvala Albini Kalc, ki je zašila tudi to zaveso, kot je zašila že zaveso pri oltarju in v novi zakristiji zadaj v cerkvi.

Na veliki četrtek smo zbrali darove v okviru dobrodelne akcije avstralske Karitas, »Project Compassion«. V šparovčkah smo našli 837,50 dolarjev, drugi dar 250 dolarjev pa je bil poslan neposredno na Karitas. Bog povrni vsem, ki postni čas zaznamujete tudi z deli ljubezni do bližnjega!

Veliki petek, ki je po protestantski tradiciji za njih najsvetejši dan v letu in je tudi dela prosti dan, nas vedno zbere največ, saj je tudi bogoslužje popoldne, kar olajša vožnjo domov še pred temo. Na veliko soboto smo se zbrali najprej popoldne pri blagoslovu velikonočnih jedi, potem pa še za velikonočno vigilio, po kateri smo še enkrat blagoslovili jedi.

Slovesno »Alelujo« smo sicer zapeli že pri vigiliji v soboto zvečer, najlepše pa je zvenela pred Božjim grobom na veliko noč pred mašo. Po vstajenjski procesiji smo imeli slovesno praznično sveto mašo, popoldan pa smo z velikonočno radijsko oddajo, ki jo za praznike pripravi versko središče, obiskali domove tudi tistih, ki zaradi starosti ali bolezni niso mogli v cerkev. Večino naših bolnikov sem obiskal v velikem tednu, nekatere pa še tudi na veliko noč.

K maši smo se zbrali tudi na velikonočni ponedeljek, na belo nedeljo pa, čeprav je bila to zadnja

nedelja v mesecu, nismo imeli maše, saj sem na velikonočni ponedeljek odšel v Sydney, kjer sem nadomeščal p. Darka. Kot naš predstavnik se je udeležil provincialnega kapitlja v Ljubljani, a je bil za začetek šmarnične pobožnosti že nazaj, tako da smo jo tudi mi lahko pričeli na prvi petek, 3. maja. **Letošnje šmarnice** izpod peresa prekmurskega duhovnika Lojzeta Kozarja ml. so nosile naslov **Panonski cvetovi za Marijo** in govorijo o Prekmurju ter prekmurskih rojakih, saj mineva letos sto let, odkar je bil ta del našega narodnega

ozemlja s tam živečimi rojaki priključen matični domovini Sloveniji. Šmarnice smo imeli potem še v nedeljo in na zadnjo majsko nedeljo, ko smo tudi zapeli litanije Matere Božje.

V Marijinem mesecu maju je vsako leto **Marijanska procesija**, ki jo organizirajo in se je udeležijo predvsem adelaidske narodne skupnosti. Zaradi slabega vremena letos ni bilo procesije, ampak so se ljudje zbrali za skupno molitev v stolnici. Hvala vsem, ki ste se udeležili, nekateri celo v narodnih nošah, in hvala, da vsako leto tja ponese tudi naše bandero Marije Pomagaj, kraljice in zavetnice Slovencev.

Ob naši nebeški materi Mariji pa se v maju spomnimo tudi naših mater, saj je v Avstraliji drugo nedeljo v mesecu **materinski dan**. Hvala Ivanu Legiša, ki je pripravil kratek spored, hvala vsem, ki ste sodelovali in vsem, ki ste pripravili pogostitev v dvoranci.

Za materinski dan so nastopili: Ivan Legiša, Ana Likar, Angela Dodič, Anamarija Zupancič in Rosemary Poklar, 5. maj 2019.

Gotovo je tudi Marijin mesec primeren za materinski dan, v Sloveniji in po mnogih drugih deželah pa praznujejo materinski dan na praznik Gospodovega oznanjenja, 25. marca, ko je Marija stopila na pot Božjega materinstva. Poleg tega nekateri še vedno praznujejo, celo v Avstraliji, 8. marec kot tako imenovani »dan žena«.

V tem času smo se dvakrat zbrali na skupnem kosilu. Medtem kot je v Slovenskem klubu BBQ kosilo vsako zadnjo nedeljo v mesecu, jih imamo mi običajno na prvo nedeljo v mesecu. Hvala Angeli Dodič, ki jih pripravlja, hvala vsem, ki ji pomagata, vsem ki prinesete solate, pecivo in dobrotke za srečelov – ter seveda vsem, ki se kosil udeležite. Uživamo ob dobrem kosilu in odlični družbi, malo se zabavamo ob srečelovu, finančni prihodek pa je v pomoč tudi našemu misijonu.

PREUREDITVE IN OBNOVE

Že v prejšnjih Mislih sem pisal o preureditvi prejšnje zakristije v malo stanovanje zame, o prestavitvi zakristije na drugo stran oltarja in v sobo v cerkvi zadaj, ureditvi sobe za goste ter obnovi in preureditvi stranišč, ki v dobrih 35 letih, kolikor je stavba stara, niso bila deležna še nobene prenove. Neskončno sem hvaležen Kolmanovim trem »fantom«, Billyju, Vladotu in Štefanu ml.– če oni ne bi prevzeli dela, ne vem, kdo bi in ne vem, kako bi potekalo. Ko sem prvič govoril z Billyjem in ga prosil, sem mu rekel (ker sem vedel, da je tudi on zidal cerkev), da je cerkev verjetno še tako in tako pod garancijo. To sem mu rekel, ker sem upal, da se bo lažje odločil,

Vlado Kolman

obiskujem v domu za starejše, pa sta tudi lahko upravičeno ponosna na »naše fante«...

Na cvetno nedeljo nismo imeli procesije samo pred mašo, ampak tudi po maši. Pred mašo smo pred vrati mojega novega stanovanja blagoslovili zelenje, sedaj smo pa vrata odprli in moje stanovanje tudi blagoslovili. To je bila priložnost, da so si ljudje lahko tudi ogledali stanovanje: bili so navdušeni, kako je lepo, okusno in smiselno urejeno – pripombe so bile le nad dejstvom, da je majhno in da je postelja prekratka. Stanovanje je res majhno, a ne premajhno – pa tudi postelja je dovolj dolga... Hišo sem izpraznil ter pripravil za oddajo v najem do konca maja in je sedaj »na trgu«, da jo agencija ponuja tistim, ki se zanimajo.

PRAZNOVANJA v Adelaidi: Pater Ciril mi je obljubil, da bosta z Marijo Anžič pred vrnitvijo v Slovenijo obiskala našo skupnost v Adelaidi, saj sta bila dejavno

da prevzame delo – a se je to gotovo poznalo tudi pri računih za delo, na katerih je v glavnem samo material, delo pa večina opravljeno brezplačno. Kaj naj rečem?

Iskren Bog lonaj! Njihova mama in oče, ki ga redno

vključena tudi v življenje našega misijona. S p. Janezom sta bila seveda povezana ves čas, po njegovi vrnitvi v Slovenijo pa sta v pogovorih s takratnim provincialom p. Stanetom Zoretom prav p. Ciril in Marija predlagala obliko dela, kot velja še danes in tako »pregnala« bojazni, da bi se slovenski misijon in cerkev v Adelaidi zaprla. Mislim, da je takšna oblika še vedno sprejemljiva za tukajšnjo našo skupnost in da je to tudi najboljša možna rešitev. Bogu hvala! – kot rečeno, pa upam, da bomo lahko »Bog lonaj« rekli tudi njima. Kot izgleda, pa bosta imela za to na razpolago še malo več časa, kot je kazalo prej, saj p. Simon Peter Berlec, ki pride v Melbourne, verjetno ne bo dobil vize pravočasno, da bi lahko prišel 12. julija 2019, kot je načrtoval. Tako bo provincial p. Cirila verjetno prosil, da podaljša svoje služenje tukaj do prihoda p. Simona Petra in mu potem preda vodstvo slovenskega misijona v Kew.

Na praznovanje v Adelaido pa sem povabil tudi p. Darka, ki ga dobro poznate, saj je večkrat pomagal p. Janezu in ga tudi nadomeščal v času njegove nekajmesečne odsotnosti ob boleznih. **Pater Darko namreč letos praznuje svojo srebrno mašo,** 25-letnico duhovništva. Slovesnost je imel v Merrylandsu v nedeljo 2. junija in takrat smo se ga tudi mi spomnili. P. Darko, vse najboljše! – Še iskrenejša in še bolj osebna voščila pa ti bomo lahko izrekli v Adelaidi, ko nas boš obiskal in se skupaj z nami zahvalil za 25-letnico služenja Bogu, Cerkvi in ljudem. To bo verjetno v septembru ali oktobru, kot se bomo še dogovorili.

Konec junija se p. Darko odpravlja na praznovanje v Slovenijo – v svojo domačo župnijo Tržič na Gorenjskem in v druge župnije oz. cerkve, kjer je deloval pred prihodom v Avstralijo. Za Merrylands mu ni uspelo dobiti nikogar, ki bi ga bil pripravljen ta čas nadomeščati, zato ga bova poskušala nadomestiti s p. Cirilom. Ker torej 7. julija verjetno ne bo slovesa p. Cirila in naše pastoralne sodelavke Marije v Kew, ampak samo »žegnanje«, praznik sv. bratov Cirila

in Metoda (tudi god p. Cirila), bom prvi dve nedelji in prva dva tedna v juliju v Sydneyju jaz, druga dva tedna pa p. Ciril. V nedeljo, 7. julija 2019, torej v Adelaidi ne bomo imeli slovenske maše!

NAŠI POKOJNI

FRANČIŠEK (FRANK) KONČINA

je bil rojen 12. julija 1941 v kraju Polje pri Tržišču na Dolenjskem, umrl pa je na praznik Gospodovega vnebohoda, 30. maja 2019, na svojem domu v Gawler.

Očetu je bilo ime Franc, mami pa Ljudmila. Ime Frančišek je očetovo ime, ki ga je dobil pri krstu in je bilo tudi v Avstraliji njegovo uradno ime, na katero je bil ponosen – tudi zato, ker si je to ime izbral sedanji papež. Bil je rojen na začetku vojne, v kateri se je njegov oče boril kot branitelj slovenskih domov proti partizanom in komunizmu. Po vojni je bil ubit in vržen v eno od brezen v Kočevskem Rogu – bolečina, ki ga je spremljala vse življenje. Mama je ostala sama in morala je po vojni za kruhom v službo v Ljubljano, Frank pa je ostal na kmetiji pri starih starših po očetovi strani, kjer je imel strica in tete. Stara mama mu je umrla, ko je imel 14 let – »ko bi jo najbolj potreboval«, je večkrat rekel. Po osnovni šoli je šel v Ljubljano s ciljem postati vajenec v Litostroju, a mu oblasti, ker je bil sin domobranca, tega niso dovolile. Vrnil se je na Dolenjsko in se zaposlil v rudniku premoga v Krmelju. Ko je bil star 18 let je šel k vojakom, kjer je napravil izpit za vožnjo tovornjaka, tako da se je lahko po odsluženju vojaškega roka zaposlil kot šofer – najprej v rudniku, potem pa pri Ljubljanskih mlekarah v Ljubljani. A življenje je bilo težko, zato je leta 1966 pobegnil v Avstrijo in po treh mesecih, novembra tistega leta, prišel v Avstralijo. Par dni je preživel v Bonegilli, potem pa je dobil delo v železarni v Wayalli. Tam je delal do leta 1987, ko se je upokojil.

Z Vido sta se poznala že prej v Sloveniji in se tam tudi civilno poročila leta 1966. Dve leti

pozneje sta se cerkveno poročila v Wayalli, ko je sem prišla Vida. Rodili so se jima trije sinovi: Matjaž, Robert in Frank, a je zadnji takoj po rojstvu umrl. Po Frankovi upokojitvi so se iz Wayalle leta 1987 preselili v Barossa Valley in od leta 2011 živeli v Gawler. Čeprav je tudi sam želel v dom za ostarele, da ne bi bil ženi Vidi v preveliko breme, sem prepričan, da je bil najbolj vesel doma, saj je bila ves čas ob njem žena in njegova družina.

V zadnjih mesecih bolezni sem ga obiskoval tedensko, ko sem bil v Adelaidi. Ko me ni bilo, je spraševal: Kdaj pride pater v Adelaido? Na mizici ob postelji je vedno imel molitvenik in pesmarico, da smo tudi skupaj zapeli. Vedno se je zanimal, kaj je novega v slovenski skupnosti in me spraševal, kako gre prenova prostorov. Razlagal sem mu, kako smo predstavili Marijo Pomagaj bližje ljudi. »Jaz bom v cerkev prišel samo še v krsti – tega verjetno ne bom videl«, a je po nekaj trenutkih in solzi, ki jo je potočil, dodal: »Morda pa še vseeno bom!« Zato sem mu prinašal fotografije o dogajanju pri nas, on pa je vedno naročal pozdrave za slovensko skupnost.

Končinovi so bili v Wayalli vedno veseli obiskov p. Bazilija ter drugih, tudi škofje in drugi obiskovalci so se ustavljali pri njih. Zaradi oddaljenosti seveda do Frankove upokojitve niso imeli tako pogostih stikov s slovensko skupnostjo v Adelaidi, ko so se pa preselili bližje, so bili zvesti in dejavni obiskovalci slovenske cerkve in slovenskega kluba. Frank je bil trdoživ, v angleščini bi rekli pravi »fighter« - že ko se je boril z Guillian Barr okužbo in tudi, ko se je boril z rakom. In ta trdoživost ali vztrajnost ali trma se ga je držala tudi zadnje tedne in mesece, ko si je želel umreti – ko ni mogel ne živeti in ne umreti.

Ob najinem zadnjem srečanju dober teden pred smrtjo je intoniral pesem *Spet kliče nas venčani maj*, jaz pa sem zatem začel Slomškovo *V nebesih sem doma*, ki je bila najina in verjetno tudi njegova zadnja pesem. Glas je bil že krhek, intonacija pa še vedno natančna. Dan pred njegovo smrtjo sem razmišljal: Nima več dolgo časa, maja, ki Franka kliče, bo kmalu konec – pa bi bilo primerno, da bi odšel maja. Naslednji dan, na praznik Gospodovega vnebohoda ga je Vstali vzel s sabo in prepričan sem, da je Frank ob smrti zaslišal Jezusov glas: Še danes boš z menoj v raj.

Iskreno sožalje ženi Vidi, sinovoma Matjažu z Roxanne in njuno hčerko Samantho ter Robertu z ženo Renato in njunim sinom Nicholasom; v Sloveniji živijo še stric Jože, polbrat Igor in drugi sorodniki. V večnosti se je pridružil svojima staršema, starim staršem, pri katerih je odraščal, tetam ter tudi svojem sinu Franku, ki je umrl kmalu po rojstvu in ga Frank živega ni nikoli videl. Naj se skupaj z njimi veseli v nebeškem kraljestvu – in verjamem, da mu bodo preskrbeli kakšno »nebeško harmoniko«, da bo lahko s pesmijo in petjem razveseljeval nebeščane.

VOGRIN JOŽEF je umrl 27. februarja 2019 v starosti 70 let. Ko je prišel v Avstralijo, je igral nogomet za različne klube. Sorodnikov tu sedaj ni imel – devet let pa je živela v Wayali njegova sestra Geni por. Kerec, a so se pozneje vrnila v Slovenijo. Pogrebno slovo je bilo v kapeli pogrebnega zavoda v Salisburyu 18. marca 2019.

ELFRIEDE ŠTERBENC je bila žena pokojnega adelajdskega organista Jožefa Šterbenca, ki je umrl avgusta 1992. Pogreb pokojne je bil 13. junija 2019 iz luteranske cerkve v Severni Adelaidi na pokopališče Centennial Park.

SVETE MAŠE v Adelaidi

28. junij: praznik Srca Jezusovega; **30. junij:** 13. nedelja med letom;

7. julija V NAŠI CERKVI NE BO SVETE MAŠE!

28. julij: 17. nedelja med letom; **2. avgust:** prvi petek, Devica Marija v Porcijunkuli;

4. avgust: 18. nedelja med letom; **25. avgust:** 21. nedelja med letom; **30. avgust:**

petek; **1. september:** 22. nedelja med letom; **29. september:** 26. nedelja med letom;

4. oktober: prvi petek, sv. Frančišek Asiški; **6. oktober:** Frančiškova in rožnovenska

nedelja. **Sveta maša je vedno ob 10. uri.**

pater David

Mami v spomin - ob materinskem dnevu

Ljuba mati!

Ob današnjem materinskem dnevu se še posebej spomnim jaz na Vas in na zgodbo Vašega trpljenja skozi življenja Vašga čas.

Veselje Vašega otroštva je trajalo le nekaj let; oba ste starša izgubili in podrl se Vam je otroški svet.

Pod streho so Vas drugi vzeli, brez ljubezni in miru. Ob njih ste vedno le trpeli, oh, kako težko Vam je bilo!

V trinajstem ste letu oslepeli, kako strašno je to bilo. Tema je ves Vam svet prekrila, vse, kar pred Vami je bilo.

Čuvali ste majhno dete, in to Vam je v veselje b'lo, a bili ste pretepeni, če dete je zajokalo.

Neko jutro na nedeljo je dete spet zajokalo. V groznem strahu roke ste sklenili in zvesto Bogu obljubili: »Za redovno sestro grem, če kdaj videti spet smem!«

In kar naenkrat svetla zarja se prikaže nad goro, sveti, kot da sonce vzhaja, bilo je res prečudežno.

V zarji pa stoji Marija in mama sliši reči jo: »Obljubo tvojo sprejem, spet se vid povrne ti.«

Obljube niste izpolnili, a je tudi nikdar pozabili. Gospodinja Vam ni dovolila, da bi v samostan odšli.

Srečno ste se poročili, a nikoli pozabili, da obljube niste izpolnili, a bili se vedno zvesti Bogu in Mariji.

Pet otrok ste porodili, vedno srečni in veseli nas ljubili, moliti ste nas naučili: »Če k Bogu vedno boš molila, Marija, Mati, tudi tebe bo vodila.«

Življenje naše b'lo je srečno, dokler bolezen ni prišla. Družina se je razkropila, ko mama je oči zaprla in odšla.

V življenju našem je bilo veselje, dokler med nami ste bili. Molitev vedno je odmevala in pesem, ko so zvonovi klicali.

Usmiljenja srce je vaše bilo polno, in tolažbe prav za vsakega. Kjer ste videli bolezen in trpljenje, tam bili ste s svojo pomočjo.

Telo zdaj Vaše v črni zemlji spi, a Vi v nebesa ste odšli. Tam Boga prosite zdaj za nas, da za vami bi prišli.

Hčerka Angela

Slovenian Mission Melbourne

p. Ciril A. Božič OFM OAM EV: 0412 555 840
p. David Šrumpf OFM: 0497 097 783
Marija Anžič: 0499 772 202
Sts. CYRIL and METHODIUS
SLOVENIAN MISSION

Baraga House, 19 A'Beckett Street
PO Box 197, KEW VIC 3101
Tel.: (03) 9853 7787; Fax: (03) 9853 6176
E-mail: cirilb@bigpond.com
E-mail: p.david.ofm@gmail.com

RESNICA O KRISTUSOVEM

VSTAJENJU je tako osrečujoča, da jo kristjani praznujemo vsako nedeljo, na veliko noč pa še prav posebej slovesno. Hvala Bogu za lepo letošnje praznovanje cvetne nedelje, velikega tedna in velike noči. Naj nas vse Vstali Gospod dohiti na poteh naših Emavsov in milostno poživlja s svojo bližino. Zahvala vsem, ki ste sodelovali na različne načine, da je bilo praznovanje slovesno. Hvala za vso Vašo dobroto, ki jo vedno znova doživljamo in smo Vam zanj hvaležni. V pripravi na praznike smo obiskali veliko naših starejših in bolnih rojakov po domovih za starejše in v bolnišnicah. Na vse te pogosto mislimo tudi ob naših nedeljskih srečanjih pri sveti maši.

WODONGA: Na belo nedeljo – NEDELJO BOŽJEGA USMILJENJA, 28. aprila 2019, se je zbralo ob 6. uri zvečer slovensko občestvo iz mest Albury-Wodonga k sveti maši v cerkvi St. Augustine's Church, 55 High Street, Wodonga. Hvala Mariji in Mary Kromar ter ostalim za prijetno presenečenje pogostitve po sveti maši ob slovesu Marije Anžič in patra Cirila, saj bo naslednjo sveto

mašo na praznik Kristusa Kralja v nedeljo, 24. novembra 2019, ob 6. uri zvečer daroval p. Simon Peter Berlec, novi voditelj Slovenskega misijona Melbourne.

V petek, 24. maja 2019, je bil praznik **MARIJE POMAGAJ**. Na vigilijo praznika smo obhajali **večer slovenskih izročil**. Povabljeni smo bili, da okrasimo Marijino podobo v svojem domu in pred njo zvečer zmolimo desetko rožnega venca ter se tako duhovno povežemo z rojaki po svetu in v domovini. Marija Pomagaj je Kraljica Slovencev in tudi zavetnica naše nove domovine Avstralije. Seveda lahko tak večer slovenskih izročil večkrat med letom ponovimo!

MORWELL: Zadnjo nedeljo v maju, 26. maja 2019, smo ob 6. uri zvečer darovali sveto mašo v cerkvi Sacred Heart, 266 Commercial Road,

Morwell za rojake v Gippslandu. Zahvala Tereziji in Jožetu Krušec za gostoljubje, saj sta nas vse po sveti maši povabila na svoj dom in pripravila slavnostno večerjo. Slovenska sveta maša bo v Morwellu spet na nedeljo Svete Družine, 29. decembra 2019, ob 6. uri zvečer, ko bo rojake tam prvič obiskal p. Simon Peter Berlec.

Drugo nedeljo v juniju, 9. junija 2019, je bil **BINKOŠTNI** praznik. Sveto mašo je daroval p. David Šrumpf v GEELONGU v

dvorani Slovenskega društva Ivan Cankar ob 11.30 dopoldne, v ST ALBANSU pa, kot običajno vsako drugo nedeljo v mesecu, v cerkvi Sacred Heart, 4 Winifred Street, ob 5. uri popoldne.

BINKOŠTI IN PRIČAKOVANJA

V KEW je drugo nedeljo v mesecu sveta maša ob 9. uri dopoldne. Na binkoštni praznik jo je daroval p. Ciril in po maši je bila **SEJA PASTORALNEGA SVETA**, da se jo je lahko udeležilo kar največ članov/

Pletenje butaric na cvetno soboto; Kew, 13. aprila 2019 – z leve na desno:
Vida Kravos, Milka Kutin, Angelca Veedetz, Zofija Matičič, Rozi Urdih, za njo Ana Horvat, Bruna Burlovič, Marija Anžič, pred njo sedi Frančiška Šajn, Irma Ipavec, Tereza Sycamore, Mimika Horvat, Marija Kerec, Hilda Vidovič, Helena Leber.

Priznana likovna umetnica Stephanie Jakovac iz Alburyja je vodila delavnico barvanja pirhov z voskom v razredu Slomškove šole v Kew v soboto, 6. aprila 2019. Na fotografiji so – z leve na desno: Zorka Černjak z vnukinjo Indiano, Angelca Veedetz, Mimika Horvat, Anica Markič, Draga Gelt OAM, Marija Anžič, Rachel in Dominik Lenko, Pavlina Cestnik, Marija Kerec, Helena Leber, umetnica in voditeljica delavnice Stephanie Jakovac.

članic, saj so v naslednjem tednu nekateri bili že na letalu za Slovenijo.

Na seji smo predstavili in pripravljali pastoralne dogodke, ki so pred nami. **Posebna točka dnevnega reda je bil tudi pogovor o SPREJEMU patra Simona Petra Berleca.** V načrtu je bilo že kar nekaj mesecev, da prispe p. Simon Peter v Melbourne v petek, 12. julija 2019, in da bo njegov slovesen sprejem v nedeljo, 21. julija. Pater Ciril in Marija bi nato še dva tedna nadomeščala p. Darka v Merrylandsu ter se nato vrnila v Slovenijo, kjer p. Cirila čaka novo službeno mesto gvardijana v frančiškanskem samostanu v Kamniku, kakor je 20. maja 2019 določilo provincialno vodstvo.

Ker se je ves proces pridobivanja delovne vize za p. Simona Petra zavlekel, sedaj vsi čakamo, da se zaplet odplete in to čim prej. V času tega pisanja v drugem tednu junija 2019 še ni ničesar določenega na obzorju. Vse je v nekem lebdečem pričakovanju. Tudi svoj 29. maja 2019

pripravljeni tekst *Zbogom, dobri ljudje!* zato ne morem še objaviti na zadnji strani teh Misli! Ga bom prihranil res za zadnje pod mojim uredništvom. Provincial pater Marjan Čuden me je prosil, da do prihoda p. Simona Petra še ostanem v Melbourneu.

Pater Darko odhaja v domovino na slavlje svoje srebrne maše in ga bomo nadomeščali, saj ni dobil pomoči iz Slovenije: prva dva tedna v juliju 2019 bo v Sydneyu pater David, druga dva tedna p. Ciril in Marija. **Pater Darko bo gotovo rad prišel tudi med slovensko občestvo v Kew praznovati svoj srebrnomašni jubilej. Občestvo ga bo z veseljem sprejelo, saj je vedno dobrodošel.**

Kdaj to bo, bomo morda lahko že napovedali v prihodnjih Mislih. Lansko leto je p. Darko v našem jubilejnem letu vodil slovesnost žegnanja v Kew in fotografijo s tistega slavlja je objavil v oznanilih cerkve sv. Rafaela z naslovom Nedelja na dan svoje srebrne maše v Merrylandsu, 2. junija 2019.

Na cvetno nedeljo, 14. aprila 2019, po sveti maši v Geelongu: Holy Family, Bell Park.

Kot občestvo smo teden pred praznikom skupaj praznovali **MATERINSKI DAN**, najprej v cerkvi in potem s programom v dvorani. Hvala učencem Slomškove šole za program, gospodinjam pa za krožnik dobrot za skupno mizo in članicam Društva sv. Eme za postrežbo. Vsem živim in pokojnim mamam in starim mamam smo hvaležni za dar življenja.

DRUŽINSKO KOSILO so v nedeljo, 16. junija 2019, na praznik Svete Trojice, pripravile gospodnje s kluba Jadran, v juliju ga bo pripravila skupina Majde Brožič ter v avgustu skupina s Slovenskega društva St Albans. Za serviranje pomagajo tudi mlajši.

Angelca Lečnik (na fotografiji druga z desne) je letos praznovala 80. rojstni dan. Na fotografiji s prijatelji v dvorani v Kew v nedeljo, 16. junija 2019. Čestitamo!

TELOVSKA PROCESIJA bo letos v nedeljo, 23. junija, pred sveto mašo. Sodelovanje so obljubila vsa slovenska društva. Tisto nedeljo bomo praznovali tudi **dan državnosti naše domovine**. V teh Mislih ste lahko že na prvih straneh brali o raznih jubilejih Slovenije in prireditvah, na katere smo v poletnem času vabljeni rojaki, ki živimo po svetu. Članice Društva sv. Eme bodo po slovesnosti pripravile okrepčilo v dvorani.

SPOMINSKA KNJIGA ZLATI JUBILEJ CERKVE – THE GOLDEN JUBILEE, Sts Cyril and Methodius, Melbourne – Kew, 1968 – 2018 je naslov knjige spominov na gradnjo prve slovenske cerkve v Avstraliji in nekaj utrinkov iz življenja žive Cerkve, ki je rasla ob njej in z njo. Ta jubilej smo slovesno praznovali 21. oktobra 2018. **Knjigo (204 strani) bomo predstavili po telovski procesiji in sveti maši v nedeljo, 23. junija 2019.**

Na cvetno nedeljo, 14. aprila 2019, po sveti maši v cerkvi Sacred Heart v St. Albansu.

Pri Gizeli in Frenku Ratej sta bila na obisku sorodnika iz Slovenije, Andrej in Jožica Smogavec.

Zbrala in uredila sva jo p. Ciril A. Božič OFM OAM EV in laiška misijonarka Marija Anžič ob sodelovanju članov Pastoralnega sveta in sodelavcev. K sodelovanju sva povabila tudi vse žive nekdanje patre, ki so delovali v Melbournu ter še edino živo sestro, s. Maksimiljano Kaučič. Knjiga je dar Misijona živemu občestvu.

ČESTITAMO: Nedi Štukelj za 70. rojstni dan; Majdi Brožič tudi za 70. In za prav toliko tudi Olgi Bogovič. 90 let pa sta dopolnila Friderik Nemec in Vida Valenčič. Vsem znanim in delavnim članom našega občestva, ki ste pred kratkim praznovali, iskrene čestitke. Bog Vas živi in ohranjaj!

ŽEGNANJE v čast zavetnikoma naše cerkve, svetima bratoma Cirilu in Metodu, praznujemo vedno prvo nedeljo v juliju, saj je njun praznik 5. julija. Letos bo prva **nedelja 7. julija.** Po slovesni sveti maši bomo zapeli zahvalno pesem Bogu za vse milosti, ki jih prejemamo v našem svetišču. Gospodinjam se priporočamo za krožnik dobrot za skupno mizo. **V Sloveniji praznujejo** prvo nedeljo v juliju kot **nedeljo Slovencev po svetu** s spominom na nas, rojake po svetu, v cerkvi ter z raznimi kulturnimi in družabnimi srečanji z naslovom »Dobrodošli doma«, ki jih pripravljajo letos prvič skupaj vse štiri nevladne organizacije, ki sodelujejo s Slovenci v zamejstvu in po svetu, v sodelovanju z Uradom RS za Slovence v zamejstvu in po svetu - letos z občino Radovljica: Rafaelova družba, Združenje Slovenska izseljenska matica, Slovenski svetovni kongres, Slovenija v svetu. Častni pokrovitelj prireditve je predsednik Republike Slovenije Borut Pahor.

22. obletnica smrti patra BAZILIJA bo v petek, 26. julija letos. Ob 10. uri bo zanj darovana sv. maša in v nedeljo, 28. julija, spomin pri sveti maši. Z veliko hvaležnostjo

se ga stalno spominjamo. Zahvala članicam Društva sv. Eme, ki vsak mesec darujejo za sveto mašo za pokojnega patra in sestre ter žive in pokojne članice Društva.

Zapovedani, slovesni praznik **MARIJINEGA VNEBOVZETJA** bo v četrtek, **15. avgusta 2019.** Ob 10. uri dopoldne bo praznična sveta maša z obnovitvijo posvetitve slovenskega naroda Materi Božji.

OČETOVSKI DAN praznujemo kot občestvo teden dni pred samim praznikom in sicer zadnjo nedeljo v avgustu, 25. avgusta 2019, najprej v cerkvi ter nato v dvorani s programom, ki ga pripravijo učenci Slomškove šole.

MAŠA NARODOV bo tisto nedeljo v **katedrali sv. Patrika v Melbourneu;** najprej bo ob 2. uri popoldne molitev rožnega venca ter nato ob 3. uri popoldne nadškofova sveta maša s somaševanjem izseljenskih duhovnikov in sodelovanju različnih narodov. Nadškof Peter A Commensoli želi, da bi ta maša v vsej pestrosti resnično odsevala sodelovanje različnih narodov.

Družinsko praznovanje: Max Pišotek (sredi fotografije zadaj) je praznoval 80. rojstni dan, njegova žena Magda (desno od njega) 70 let ter njena mama Anita Pleško častitljivih 98 let - z njenim četrtnim rodnom v naročju. Čestitamo!

SVETI KRST: HEATH STANLEY CHRISTOFAS, rojen 28.02.2019, Box Hill VIC. Mati Tanja Helena Christofas roj. Grilj, oče Stanley Michael Christofas. Botra sta Simon Joseph Grilj in Linda Michelle Christofas. Sv. Ciril in Metod, Kew, 08.06.2019. Čestitamo družini, botroma in starim staršem!

ODŠLI SO

DORIS ELIZABETH GREGORICH roj. FRANCIS je mirno zaspala 23. februarja 2019, stara 87 let. Zadnja leta je živela v kraju Inverloch, Victoria. Pogrebno slovo je bilo v družinskem krogu 1. marca 2019, je bilo objavljeno v časopisu Herald Sun v petek, 8. marca 2019. Dorisin pokojni mož Ivan je imel od leta 1952 turistično agencijo Donvale Travel na naslovu 1042 – 1044 Doncaster Road v East Doncaster. Zadnja stran ovitka Misli je bila mnogo let rezervirana za oglas Donvale Travel. Ime Gregorich je bilo skoraj 60 let dobro poznano in na uslugo vsem, ki so se odpravljali na potovanje. Sožalje sinu Ericu, hčerki Lorraine, sinu Charlesu, hčerki Rosanne ter njihovim družinam.

Hvala Alexandru Braletitch za sporočilo. Kot je zapisal, je spoznal družino Gregorich že leta 1940 v Egiptu.

JOŽE MALNARIČ je umrl 30. marca 2019 v bolnišnici Sunshine Hospital v St Albansu. Rojen je bil 24.10.1941 v Sadinji vasi pri Semiču v Beli Krajini. Ker nima tukaj nobenih sorodnikov, so pogreb uredili State Trustees. Pogrebni obred je opravil p. Ciril na novem delu pokopališča Keilor v ponedeljek, 15. aprila 2019. Zahvala rojakom iz Bele

Krajine, da so se prišli posloviti od Jožeta, ki je bil v življenju bolj samotar.

JULIJANA KOTARSKI roj. LOKOŠEK je umrla 18. aprila 2019 v domu Bupa Aged Care v Templestowe. Rojena je bila 03.02.1937 v Laškem v družini osmih otrok. Mož Stjepan je umrl 29.04.2002, sin Marjan pa leta 2000. V domu smo jo večkrat obiskali, zadnjič je še dober teden pred smrtjo prejela sveto obhajilo in maziljenje. Vsak dan jo je po službi obiskal sin Steve in ji ob fotografijah domačega kraja in družine premagoval demenco. Pogrebna maša je bila v naši cerkvi v Kew v sredo, 1. maja 2019. Pokopana je na pokopališču Eltham Cemetery. Sožalje sinu Steve-u z ženo Sandro in sinom Danielom, sestrama Angeli in Martini z družinama v Laškem ter ostalim sorodnikom.

STANLEY (STANKO) MARTIN PENCA je umrl na velikonočno nedeljo, 21. aprila 2019, v Wantirni. Rojen je bil 12.11.1948 v Buenos Airesu v Argentini materi Ivanki in očetu Alojzu, ki sta leto prej prispela tja iz kampa v Trstu. Ko je oče Alojz videl, da Argentina drsi v državljansko vojno, se je odločil in se z vso družino preselil v Avstralijo. Stanko je kmalu postal

voditelj slovenske mladinske skupine in njegove vodstvene sposobnosti so ga kmalu pripeljale na Slovensko društvo Melbourne, kjer je bil član upravnega odbora, 20 let blagajnik, potem tajnik, podpredsednik in predsednik, aktiven v Svetu slovenskih organizacij Viktorije, član upravnega odbora Ethnic Community Council of Victoria. Najprej je več let delal kot računovodja, potem pa se je lotil popolnoma drugačnega dela – imel je svoje podjetje za vrtanje pod cestami, tako da jih ni bilo treba razkopavati. Stanko se je 2.2.1974 poročil v naši cerkvi z Marijo Gajšek. Februarja 1997 je pomagal svojim sorodnikom na gradbišču in padel ter se močno poškodoval. Naslednjih deset tednov je bil v bolnišnici in na rehabilitaciji. Še in še je bil preizkušen z boleznimi, tudi med njegovim zadnjim obiskom Evrope leta 2010, ko je bil teden dni na intenzivnem oddelku bolnišnice v Trstu. Za dva dni je bil potem še lahko deležen obiska v Sloveniji. Pogrebna maša je bila v naši polni cerkvi v Kew v petek, 3. maja 2019. Telo je bilo kremirano. V zahvalo za vse njegovo veliko delo za slovensko skupnost so mu pripravili sedmino na Slovenskem društvu Melbourne. Sožalje ženi Mariji, ki je z izredno ljubeznijo skrbela za moža v njegovi zadnjih 22 let dolgi bolezni, hčerki Samantha Pišotek z možem Damianom in otroci: Alexander, Mia, Sienna, sinu Simonu z ženo Cassie in otroci: Audrey in Vivian, sestri Kristini Jelenič z možem Valterjem in družino ter ostalim sorodnikom in prijateljem.

DANIELA (DANICA) GORUP roj. VIČIČ je umrla v torek, 23. aprila 2019, v domu Marina Age Care v Altoni North, dobro uro in pol potem, ko sem ji p. Ciril podelil sveto maziljenje, ki ga je prejela pri zavesti in potrdila s svojim zadnjim Amen v prisotnosti hčerke Nevi in sina Petra. Potem sem v tistem domu obiskal še Danielo Čerin, Vero Pribaz in skoraj 104 leta staro Elizabeth Kenda in ko sem se pripeljal v Kew, me je poklicala Daničina hčerka Nevi in mi povedala, da je mama umrla. Danica je bila korajžna žena. Rojena je bila 2.2.1930 v kraju Šembije pri

Ilirski Bistrici v družini treh otrok. Pogrebna maša je bila v cerkvi Holy Family v Bell Parku v Geelongu v četrtek, 2. maja 2019. Zapeli so ji pevci, saj je nekaj let tudi ona pela v zboru. Pokopana je na pokopališču Geelong Western Cemetery. Tam počiva njen mož Jožef (+17.7.2000) in njegov brat Marjan. Daničin sin Jožef je umrl leta 2017 v Brisbanu. Sožalje hčerki Nevi in sinu Petru z družinama, sestri Miri in družini v Šembijah ter ostalim sorodnikom.

MARIJA (MIJA) LEBER roj. VDOVIČ je umrla 2. maja 2019 v St. Vincent's Hospital v Melbourne. Rojena je bila 2.12.1926 v kraju Svečina v Slovenskih goricah. Poročena je bila z Ivom Leberjem in z njim sta imela izredno uspešno podjetje izdelovanja lestencev (lustrov). Marija je bila iznajdljiva in pridna delavka in organizatorica. Nad 25 let je bilo uspešno podjetje Maria Leber Lampshades. Po ločitvi z Ivom je šlo tudi podjetje v zlom. Preselila se je na Gold Coast, kjer je spoznala Johna in se vključila v tamkajšnji nemški klub in RSL. Zadnji dve leti in pol je bila bližje svojima hčerkama. Živela je v lepem domu za starejše Rucker's Hill Aged Care v Northcote. Pogrebna maša je bila v naši cerkvi v petek, 10. maja 2019. Sožalje hčerki Sonji z Davidom in hčerko Alice, hčerki Michelle s Troyem in hčerko Bello, bratu Pavletu Vdoviču z ženo Miciko in družino ter sorodnikom v Sloveniji.

WALTER JELENIČ je umrl v torek, 4. junija 2019, v svoji počitniški hiši v St. Leonards, sicer je živel v Essendonu. Rojen je bil 1. januarja 1948 v Račicah pri Ilirski Bistrici v družini 13 otrok – imel je sedem sester in pet bratov. Vsi moški so že pokojni. V Sloveniji se je izučil za mizarja in to delo je opravljal tudi v Avstraliji, kjer so se mu pridružili pri delu njegovi sinovi. V Avstralijo je prispel 19. decembra 1964 na ladji Galileo Galilei skupaj s svojim bodočim svakom Pavlom Gustinčičem. Najprej je živel pri svoji starejši sestri Slavi, poročeni s Francem Burlovičem. Walter se je poročil s Kristino Penca 23. maja 1970 v naši cerkvi. Pogrebna sveta maša je bila v naši cerkvi

v Kew v petek, 14. junija. Pokopan je na pokopališču Keilor. Sožalje ženi Kristini, sinovom Bojanu, Oliverju in Adamu z družinami, sestram Emi Iskra, Slavi Burlovič in Liljani Gustinčič in družinam v Melbourne, sestrama Branki Počkaj in Edi Mahnič v Sloveniji ter sestri Mariji Sossi z družinami in družini pokojne sestre Karle Yurman v Združenih državah Amerike.

MARIJA FERJANČIČ je umrla 6. junija 2019 v 107. letu starosti v Rosary Nursing Home v Keilor Downs. Rojena je bila 3. februarja 1913 v vasi Manče pri Vipavi. Bila je tretja v družini desetih otrok in je še iz generacije, rojene pred 1. svetovno vojno. Hodila je v slovenske šole še pred tem, ko so hoteli leta 1923 fašisti uvesti italijanščino kot edini jezik in ukinili vse slovenske šole. Ko je bila stara 15 let, je odšla v Trst, kjer je delala kot gospodinja in kuharica pri premožni družini. Leta 1966 se je upokojila in prišla v Avstralijo na obisk k svojima bratoma: Ivan je živel v North Sunshine, Stane pa v Merrylandsu v Sydneyju. Odločila se je ostati v Avstraliji in do smrti brata Ivana leta 2009 živela skupaj z njim, potem pa do leta 2014 sama. Tega leta se je, stara 101 leto, preselila v dom za starejše, kjer se je vsak dan, če je le mogla, udeležila svete maše – ko je živela doma, pa je dnevno prihajala k maši v cerkev sv. Bernardete v North Sunshine. Od nje smo se poslovili 14. junija 2019 s pogrebno mašo v kapeli Rosary Nursing Home v Keilor Downs, po maši pa smo jo pospremili na pokopališče Altona, kjer počiva ob svojem bratu Ivanu. Njeni bratje in sestre so že pokojni, zapušča pa nečake in nečakinjo v Italiji ter druge sorodnike. Njena sestrična Kristina Furlan je umrla v Geelongu leta 2017, sožalje pa izrekamo Kristinini hčerki, drugi sestrični, Julie Sestito in Kristininemu sinu, drugemu bratrancu, Danielu Furlanu.

FRANČIŠKA (FANIKA) KNAP roj. PRISLAN je umrla 28. marca 2019 na Gold Coast v Queenslandu. Rojena je bila 13. julija 1936 v vasi Meliše, občina Mozirje. Pogrebno mašo so 4. aprila 2019 obhajali v cerkvi Sacred Heart, Clear Island Waters, Surfers Paradise. V soboto, 1. junija, smo ob 10. uri dopoldne darovali sveto mašo zanjo v naši cerkvi v Kew ter nato ob 14. uri položili njeno žaro na pokopališču Keilor v grob, kjer počiva njena mrtvorojena hčerka Zdenka (+1.1.1959). Sožalje možu Karlu, hčerkama Albini in Cvetki ter sinu Johnu in družinam ter ostalim sorodnikom in prijateljem. Več o njej piše Mirko Cuderman v rubriki iz Queenslanda ter Fanikina prijateljica Tilka Lenko v svojih spominih.

RUDI KRANJC je umrl 27. maja 2019 v Lightning Ridge. Rojen je bil 26.09.1941 v Mariboru. V Avstralijo je prispel leta 1961. Poročen je bil z Angelo iz Bosne in imata dva sinova in štiri vnuke. Bil je pošten in dober človek in vernik. *Hvala Cilki Žagar za sporočilo.*

Zvedeli smo še za šest smrti v Geelongu v letu 2019; drugih podatkov še nimamo:

MIHAELA TURK

FRANC ERJAVEC

FRANC LEPOŠA

JOŽE INTIHAR

FRANCKA NEKREP (SMILANIČ)

LOTKA RAFOLT

Umrli v letu 2018:

JOHN CHARLES (Charlie) RADIH je umrl 24.06.2018 v Brightu. Rojen je bil 22.06.1922. Pogrebni obred je vodil v cerkvi Our Lady of the Snows v Brightu Fr. Peter-John Neivandt 2. julija 2018.

MARTIN SPERNJAK, rojen 23.11.1933, Dolnja Voca, Zagorje, Hrvaška, umrl 11.09.2018, Morwell. Martinova žena **MARIJA SPERNJAK**, rojena 10.02.1933 v Velenju, je umrla 12.11.2018 v Morwellu.

Naj vsi naši rajni počivajo v Božjem miru!

pater Ciril

‘Opali’ Cilke Žagar iz Lightning Ridge

Preteklost in zgodovina

Pred kratkim me je poklicala policija, da sem povedala, kako se je zgodila nesreča, v kateri je avtobus povozil otroka. Ker sem sedela na sprednjem sedežu avtobusa, sem res bila priča dogodka. Otrokova mati je z obema rokama mahala z desne strani, nagnjena na cesto pred avtobusom. Njen štiriletni sin je na levi strani prečkal cesto na malem triciklu. Mati je v strahu za sina želela ustaviti avtobus, a je v resnici le usmerila šoferjevo pozornost nase, medtem ko je otrok prečkal cesto in ga je avtobus povozil. Čutila sem šoferjevo grozo in materino bolečino. Na policiji so bili tudi drugi potniki in vsi smo bili po vrsti poklicani, da smo poročali, kar smo doživeli. Kateri od nas je povedal, kaj se je res zgodilo?

Tako se piše tudi zgodovina. Vsi se spominjamo preteklosti, ki smo jo doživljali vsak na svoj način. Seveda nam ostane v spominu samo to, kar se nas je dotaknilo in nas na nek način prizadelo. Dogodke doživljamo najprej na mestu dogajanja, drugič v spominu in tretjič v zgodovinskih knjigah. Tako je preteklost prikazana v zgodovinskih knjigah. Zgodovina je po navadi mnenje enega očividca, ki svoje spomine obarva z neizpodbitnimi dokazi. Zgodovinar izbere dokaze, ki se ujemajo z njegovimi spomini in prepričanju. Seveda skušajo vsi zgodovinarji biti tudi sprejemljivi in všeč obstoječi oblasti. Oblast bo preko učiteljev prepričala nove generacije o verodostojnosti zgodovinarja. Tako sem tudi jaz sprejela zgodovino, ki sem jo potem predajala svojim učencem. Otroci vojne smo po vojni neutrudno vzdikali: »Smrt fašizmu, svobodo narodu!«, »Za domovino, s Titom – naprej!« in »Smrt narodnim izdajalcem!« To je bil dnevni red. Moji sošolci, čeprav že upokojenci, povečini še vedno verujejo v zgodovino, ki smo se je

takrat naučili in jo vse življenje ponavljali novim generacijam. Imeni Stalin-Tito sta krasili vse javne stene in ko so bile čez noč izbrisane, ni nihče protestiral.

Nada pravi: Morala bi videti, kako so ljudje jokali na cestah, ko je Tito umrl. Tudi v šoli so otroci jokali. Pod Titom smo bili res vsi srečni in preskrbljeni. Ljudje jokajo, ko umre tisti, v katerega so verjeli. Tito je skrbel za mir.

Vsi vladarji hočejo mir in vsi podložniki hočejo spremeniti družbeni red. Seveda se ni nič spremenilo niti ob letošnjih avstralskih volitvah. Hozana danes – križanje jutri.

Novi zgodovinarji včasih napišejo nasprotno zgodovino z dokazi, ki jih je prvi zgodovinar spregledal. Ta nasprotna zgodovina bo upoštevana samo, če bo všeč trenutni vodilni politiki. Voditelji različnih političnih strank skušajo prepričati ljudi, da bo edino njihov načrt izboljšal svet za vse, ker bodo oni najbolj pametno in pravično vladali. V tej tekmi načrtov volivci izberemo stranko, ki bo po našem prepričanju najbolj primerna tudi našim načrtom in nam bo osebno koristila. Ker živimo v demokraciji, imamo pravico izbirati. Izberemo ljudi, ki se večini zdijo boljši, toda v demokraciji še nikoli niso bili vsi ljudje zadovoljni. Samo v popolni diktaturi so vsi ljudje „srečni“. V Severni Koreji vsi vzdikajo: Mi smo nič brez tebe, naš voditelj! Tako so jih naučili učitelji, ki so se držali zgodovinskih knjig. Nihče si ne upa biti nesrečen.

Berem zgodbo dveh zapornikov na Kitajskem. Vpraša mlajši: Kakšna je razlika med navadnimi in političnimi zaporji? Odgovori starejši: V navadnem zaporu veš, kaj si zagrešil in koliko kazni si dobil, iz političnega prevzgojnega zavora pa prideš ven spremenjen ali mrtev.

Večkrat se spomnim Shakespearovih besed: Nič ni dobro ali slabo, samo naše misli to naredijo. Vsi voditelji skušajo vladati, samo mi, volivci, jim dajemo različne ocene glede na to, kako vladajo v našo korist. Kolača ne moreš hkrati imeti in pojesti, pravijo Avstralci. Pravi filozof: Če hočeš videti dobrega človeka, poglej v ogledalo. Če hočeš videti slabega človeka, poglej v ogledalo.

Nič ni novega pod soncem, pravi Pridigar v Svetem Pismu. Vse je del Božjega načrta. Ko prodajam stare stvari pri Vinnies opažam, kako ljudje izbirajo barve in kroje oblek. Včasih se zgodi, da se to, kar je meni najbolj všeč, zdi drugim najbolj grdo. Se mi zdi, da nas je Bog namerno ustvaril različne, ker v tej različnosti uživamo vse njegove darove. Kako dolgčas bi bilo, če bi vsi mislili enako. Le o čem bi se pogovarjali, če bi vsi ljubili iste rože in barve in hrano in ljudi? Hvala Bogu, da smo ustvarjeni tako različni.

Prvi božič v Avstraliji smo preživeli v Lobes Hole. Čudovita reka, polna postrvi, ni dala Jožetu, da bi jo zapustil. Zadnje dni smo imeli postrvi za zajtrk, kosilo in večerjo. Na božični večer smo si zaželeli kruha in smo šli ven iz te pravljичne doline. V nekem hotelu smo dobili sendviče. To je bila najboljša hrana v mojem celem življenju. Drugi dan smo šli v Cotter Dam piknik park in gledali, kako ljudje nosijo na mize purmane in potice. Ker so bile trgovine zaprte, nismo mogli kupiti vžigalic, da bi prižgala plinski grelec in spekla zadnji dve postrvi. Ko mi je po mnogih poskusih uspelo s cigaretnim vžigalnikom iz avta prižgati grelec, sem pekla ribe. Ženska pri sosednji mizi je pripomnila, kako srečni smo, da imamo sveže postrvi za kosilo.

Ne smemo pozabiti, da si drugi želijo to, kar mi imamo. V življenju smo novo-priseljenci morali premagati mnogo nepričakovanih preizkušenj. Vsakokrat, ko smo premostili ovire, smo uspeli in postali močnejši ter bolj pametni. Predvsem smo postali hvaležni, da nam je bila dana možnost, da smo živeli res polno življenje.

Je človek več kot njegovi najslabši trenutki?

Ralf Harris je bil moj priljubljen komik, slikar in pevec. Zelo sem imela rada njegovo pesem Two Little Boys, ki govori o prijateljstvu in požrtvovalnosti. Žal mi je, ker zdaj na televiziji predlagajo, da bi moralo biti vse njegovo delo uničeno, ker se je Ralf v nekih trenutkih pregrešil. Prijateljica me graja, ker pravim, da so mi všeč Harrisove slike. Le kako moreš, pravi. Celo kraljičin portret naj gre v smeti. Vsa ta odkritja grehov so žalostna za nas vse. Žalostno je predvsem za ljudi v Harrisovem življenju. Njegova družina in prijatelji trpijo veliko sramoto in izgubo. Podobno predlagajo, da bi morali prepovedati vse filme in pesmi Michaela Jacksona, ker se ni držal pravil vedenja.

Palme in križanja se vrstijo po vsem svetu. Bomo vso dediščino velikih ljudi pokopali z njihovimi grehi vred? Kje se konča človek, ki je ustvarjen po podobi Boga, in kje se začne človek z nagnjenji hudiča? Hočemo ustvariti družbo, kjer bo vsak posameznik priznan in vsako delo častno in vse dovoljeno, toda obenem obsojamo vsakega, ki je v nekem trenutku prestopil meje sprejemljivega vedenja. Mediji iščejo senzacije, ker se senzacije drago prodajo. Iščejo grehe uglednih ljudi zaradi lakomnosti po denarju in uspešnem novinarstvu? Ali ni tudi lakomnost greh? Je današnja družba bolj pravična kot včerajšnja? Smo starši zdaj boljši starši?

Prijateljica se razburja, ker pravim, naj bo zadovoljna, da so se njeni otroci poročili po stari modi in imajo otroke. Sem rekla, da mi je žal za istospolne partnerje, ker so prikrajšani za družino. Je rekla, da danes imajo lahko vsi družine in ni važno, s kom se poročiš. Obdolžila me je tudi, da ne grem s časom naprej. Seveda šepam.

Veliki umetniki v zgodovini so tudi veliko grešili. Mnogi vladarji so bili heroji in morilci. Ko berem življenjepise slavnih slikarjev, skladateljev in avtorjev vidim, da se niso vedno držali pravil vedenja tistega časa. Bomo zdaj zažgali njihove knjige, slike in skladbe? Bomo preklicali zgodovino in napisali novo? Kdo lahko vrže prvi kamen? Kdo je tako popoln, da bi lahko razsodil, kaj je prav in kaj ne? Kdo bo pravično sodil dobro in hudo? Upam, da ima Bog tehtnico, da bo tehtal, ali je več dobrega ali slabega?

Prijateljica me je vprašala za nasvet glede hčerkinе ločitve. Svetovala sem ji, naj hčerka napiše pozitivne strani njenega zakona na eno stran in negativne na drugo. Napiše naj tudi predvidene posledice ločitve. Napiše naj tudi, kaj bi se moralo spremeniti, da bi zakon ostal. Prav nazadnje naj pove, s čim bi ona sama lahko izboljšala družino. Tako bo imela sliko in bo po njej lahko pretehtala, če je vredno, da ostane v zakonu. Vedeti mora tudi, da noben zakon ni vedno srečen.

Iskala sem prevod za besedo MEAN in slovar to besedo prevaja: prostaški, povprečen, skop, podel, nizkoten namen, premišljen, pomeniti. Jaz sem pogosto MEAN. V trenutkih sem požrešna, lakomna, domišljava, prezirljiva, žaljiva, krivična itd. Seveda sem kaznovana za vse te napake, ker me po večerih peče vest in ne morem spati, dokler vsaj malo ne zakrparam svojih grehov. Nekateri grehi so neodpustljivi. Kaj narediti z ljudmi, ki imajo neodpustljive grehe? Kako se rešiti krivde in popraviti, kar je narobe?

Včeraj sem bila krivična. Na delu se je Barbara pritožila, da je sodelavka Karen neprijetna in neprijazna. Hitro sem pristavila, da to ni samo do nje, ampak do vseh. Vse smo se strinjale, da ni prijetno delati s Karen, ker se ne smehlja in ne klepeta kot me druge. Karen je vestna, natančna, požrtvovalna in pridna delavka, a obsodile smo jo zaradi njene redkobesednosti. Kdo bo nas sodil?

Na razpolago so nam bili dani vzorci parfuma. Vzela sem enega več, kot se spodobi. Tudi lakomnost me je pekla zvečer. Vsi kdaj pa kdaj molimo: odpusti nam naše dolge, kakor tudi mi odpuščamo. Težko je odpustiti drugim, a še težje je odpustiti sebi. V sebi nosimo krivdo, ki bi jo radi popravili.

Je mogoče spregledati slabosti in iskati vrline v sočloveku? Je mogoče vzeti celega človeka in presojati vsa njegova dejanja? Če je jabolko nagnito na enem mestu, smo včasih samo odrezali gnilo in pojedli dobro. Je mogoče ceniti človeka, ki ni popoln v vseh svojih dejanjih?

Spoved

Veliko se govori, da bi duhovniki morali poročati policiji grehe, ki jih slišijo v spovednici. Praktično je to skoraj nemogoče. Kdor ima velik greh, ki ga teži, bo šel v cerkev, kjer ga nihče ne pozna. Tam bo neznanemu duhovniku povedal, kaj je naredil, v upanju, da mu bo duhovnik svetoval, kaj naj naredi, da dobi odvezo za svoj greh. Ker ne more zaupati niti advokatu in ne psihiatru, zato upa, da je nekje nekdo, ki mu bo svetoval primerno odrešitev. Spoved zahteva obžalovanje, namen popraviti, kar se da in prestati kazen za kazniva dejanja. Duhovnik lahko da samo simbolično kazen, toda obenem priporoča, kaj mora grešnik napraviti, da dobi pravo razbremenitev in odvezo. Ker nimamo smrtnе kazni, se moramo soočiti tudi s smrtnimi grešniki.

Ne znam pogrešati, česar nikoli nisem imel.

Včasih jamram, da mi je žal, ker moji otroci niso poznali starih staršev in sorodstva. Opravičujem se sinu, ker ni imel priložnosti, da bi rastel v lepi Sloveniji. Rečem mu, da mi je žal, ker ni imel vsega tega, kar sem imela jaz. Sin me zavrne: Ne moreš pogrešati tistega, česar nisi nikoli imel. Ti lahko pogrešaš Slovenijo,

a jaz sem rastel v Avstraliji in sem s tem zadovoljen. Opravičujem se, da mu nisem nudila vsega, kar imajo danes otroci in da nisem imela časa za občudovanje njegovih uspehov v šoli in športu. Pravi sin: Moji vrstniki so imeli še manj kot jaz in otrok se vedno primerja s svojimi vrstniki. Vsi bi radi izboljšali življenje mladim. Radi

Moji daljni spomini

Tilka Lenko

Pokojni Fanika Knap in Jožica Klemenčič in jaz, Tilka Lenko, smo bile v istem farnem občestvu krščene in pri istem krstnem kamnu v cerkvi sv. Frančiška Ksaverija v Radmirju v Zgornji Savinjski dolini. Obiskovale smo isto osnovno šolo.

Leta so tekla, prihodnost ni bila roznata. Skupaj sta Fanika in Jožica pobegnili preko meje v Avstrijo. Ne vem, kje sta spoznali svoja življenjska sopotnika, in končno sta pristali v Avstraliji.

Daljnega leta 1968 sva se tudi midva z možem Valentinom in tremi otroci, Markom, Štefko in Andrejem, znašla v tej novi deželi Avstraliji. Pred odhodom iz Slovenije nam je mama Jožice Klemenčič dala za dolgo pot v Avstralijo steklenico “šnopsa”, da jo odnesemo hčerki Jožici. Avgusta leta 1968 smo se znašli v migranstkem taborišču Bonegilla. Pisala sem pismo Jožici Klemenčič, da smo v Avstraliji, ne vemo pa, kje je Bonegilla! Valentinu so v pisarni rekli, da lahko iz Bonegille odpotujemo na delo v Wollongong ali v Sydney. V Melbournu, kamor smo mi želeli potovati, pa takrat ni bilo dela.

Že naslednjo nedeljo so se v Bonegilli pred našimi barakami, kjer smo stanovali že devet dni, ob 10. uri dopoldne ustavili trije avtomobili. Bile so družine Janeza in Jožice Klemenčič, Karla in Fanike Knap ter Milke in Tonija Knap. Kakšno prijetno presenečenje za nas, družino Lenko! V

bi znižali goro, da jim ne bi bilo treba plezati gor, toda plezanje samo jim nudi cilj in uspeh. Življenje nudi vsakemu neskončno število edinstvenih poti, odkritij, izkušenj in spoznanj. Moja življenjska pot se ne more primerjati z dogodki in kraji in ljudmi, ki so pomembni za moje sinove. Moji spominčki niso njihovi spominčki.

nekaj urah v pogovoru z vsemi so naju z Valentinom prepričali, da imajo delo za nas v Melbournu. Toni Knap je zelo preprosto, z velikim nasmehom na obrazu, dejal: “Če ne drugje, lahko že jutri začneš delat pri meni na `konkretu`!” Več kot to, Valentin ni potreboval. V pisarni v Bonegilli je sporočil, da še isti dan odpotujemo v Melbourne. Ob 11. uri zvečer so nas že pripeljali v Springvale. Jožica, Fanika in Milka so bile dobre prijateljice. Toni in Milka Knap sta bila že takrat lastnika dveh stanovanjskih hiš v Springvaleu. Odpovedala sta stanovanje samskim fantom in za nas uredila dve sobi. Kuhinjo smo uporabljali skupaj z drugimi stanovalci.

Že drugi dan po prihodu v Springvale je Milka Knap odpeljala Valentina v Dandenong na zavod za zaposlitev. Valentin je dobil delo v tovarni kovčkov v Burnleighju, blizu središča Melbournu. Milka je Valentina odpeljala v tovarno s svojim avtomobilom. Isti dan se je Valentin v tovarni spoznal z enim Poljakom in se dogovoril, da se drugo jutro dobita na železniški postaji v Springvaleu. Ta Poljak je namreč živel v Noble Parku. Seveda so bile težave v pogovornem jeziku. Valentin se je namreč odpeljal z vlakom iz Springvalea debelo uro pred tem Poljakom! Ker so takrat na vlaku urejali vozne listke še sprevodniki, je eden poskusil Valentinu dopovedati, da mora v Richmondu presesti na drugi vlak za Burnleigh. Možak, ki je sedel z Valentinom

na vlaku, je hitro ugotovil, da Valentin ne razume jezika. Na postaji Richmond je ta mož Valentina enostavno prijel za rokav in ga "odvlekel" iz vagona. Pokazal mu je drugo progo in ga napotil na vlak za Burnleigh. Ob prihodu na postajo v Burnleigh je Valentin enostavno porinil roke v žep in čakal, ker ni vedel poti do tovarne. Z naslednjim vlakom se je pripeljal tudi tisti Poljak, ki sta se dan prej srečala v tovarni, in problem je bil rešen! Milka Knap je bila pametna in mi je svetovala, naj napišem naslov na list papirja, priložim \$20 in vtaknem Valentinu v žep, če se mož izgubi, lahko naslov in denar pokaže taksistu in bo Valentina pripeljal domov. Vidite, kako so naši dobri slovenski prijatelji poskrbeli za vse potrebno v novi domovini Avstraliji!

Imam tudi zelo lepe spomine, ko je nas obiskal gospod Falež, ki je bil župnik pri sv. Frančišku v Radmirju. On je nas obiskal na domu v Mulgrave in smo potem skupaj obiskali družino Klemenčič v St Albansu. Družina Fanike in Karla Knap je takrat že živela v Queenslandu in g. Falež je obiskal tudi njih.

Tista leta sta Fanika in Karlo Knap še živela v St Albansu. Po nekaj letih se je družina Knap preselila na Zlato obalo v Queensland. Bili smo vedno v kontaktu. Vsako leto sta se Fanika in Karlo rada vračala v Melbourne in nas vedno obiskala, kot tudi druge številne prijatelje. Najraje smo radi skupaj zapeli Fanikino najljubšo pesem "Moj fantič je na Trolsko vandra". Leta 1984 smo se prvič odpeljali z avtomobilom na dopust v Queensland in deset dni preživeli z družino Knap v njihovem lepem novem domu. Fanika nas je spremljala na enodnevne izlete in nam pokazala veliko lepih krajev na Zlati obali, v Brisbanu in na Sunshine Coast. Fanika in Karlo sta bila zelo gostoljubna! Leta so tekla in odtekla. Zdravje se je Valentinu in Faniki zelo poslabšalo. Ko sem Faniko lani poklicala in povedala, da je Valentin za

vedno zaspal, mi je žalostna odgovorila, da z možem Karlom ne moreta priti na njegov pogreb, ker ji zdravje ne dopušča. Fanika se je veliko let soočala z boleznijo, vendar je bila vedno prijazna, nasmejana in rada pomagala, kjerkoli je bilo potrebno v slovenski skupnosti. Fanika je bila odlična kuharica in se nikoli ni bala povedati tisto, kar je imela na srcu!

Upam, da sta se Valentin in Fanika že srečala v nebeški domovini, saj sta bila vedno dobra prijatelja, polna humorja in oba sta rada pela naše prelepe slovenske pesmi. Fanika je imela zelo rada svojo Zgornjo Savinjsko dolino in je bila ponosna in zavedna Slovenka. V svojem imenu kot tudi v imenu moje družine izrekam globoko sožalje možu Karlu, sinu Johnu in hčerkama Albini in Cvetki z družinama. Draga Fanika, počivaj v Božjem miru s hčerko Zdenko, in naj vama bo lahka avstralska zemlja!

Želela bi še napisati besedo "prisrčna hvala" vsem, ki ste pred skoraj letom dni, 5. julija 2018, pospremili na zadnjo pot v nebeško domovino dragega moža, očeta, starega očeta, prastarega očeta in zelo zavednega in ponosnega avstralskega Slovenca, Valentina Lenka. Veliko število prijateljev in znancev se je 10. julija 2018 zbralo v slovenski cerkvi sv. bratov Cirila in Metoda v Kew-ju in potem še na pokopališču Springvale za njegovo zadnjo slovo. Naj se ob tej priložnosti prisrčno zahvalim patru Davidu Šrumpfu za tako lep pogrebni obred. Hvala tudi vsem, ki ste namesto cvetja na grob veliko darovali za Alfred Hospital Heart Foundation in nam stali ob strani v tistem težkem času. Naj vam vsem izrečem Bog lonaj!

Pater Ciril vedno reče: "Bog živi vas vse!" Tako vas pozdravljam tudi jaz,

Tilka Lenko iz Melbournea.

Naša življenjska pot

Prepotovali, vsaj nekateri, in postopoma preživeli so ali smo dva tisoč in devetnajst let... Na tem velikem otoku pod Južnim križem smo sanjarili, ustvarjali, gradili slovenske domove in verska središča. Lepo in prijetno je bilo...

Sedaj se hitro praznijo sedeži naših najbližnjih in še posebno vodilnih sopotnikov. Bolečine duše in srca občuti vsakdo ob zadnjem nepričakovanem slovesu družinskih članov, prijateljev. Občutek, da smo darovali vsaj nekaj nazaj našim dobrotnikom, nam daje korajžo za naprej. Vsako desetletje piše svojo zgodovino in zapisuje našo izseljeniško pot v Avstraliji z resnično ustvarjalnimi in dobrimi voditelji,

od katerih jih danes že veliko ustvarja v večnosti. Vendar so med nami, hvala Bogu, tudi dobrotniki, ki morajo na žalost na delovna mesta drugim.

Dragi pater Ciril in pridna in delavna Marija, pogrešali vaju bomo. Prisrčna zahvala za vse storjeno delo med nami. Želimo vama zdravo in dobro pot v novem služenju...

S spoštovanjem,

Helena Leber, Burwood VIC

Spomini na prehojene poti

Marija Kosi

Že prvi mesec, ko sem prišla v Avstralijo, sem spoznala v Wollongongu po sveti maši p. Odila Hajnska. Nekaj časa pozneje pa še g. dr. Ivana Mikula na mojem praznovanju 21. rojstnega dne. Leta 1961 naju je s Tonijem tudi poročil. Po prihodu mladega patra Valerijana Jenka v Sydney smo imeli redno sveto mašo v Wollongongu. Leta 1970 je krstil najinega sina Johna. Po sveti maši je pater rad prišel na naš dom skupaj s sestrami. Kasneje smo se preselili v Garran in se naprej srečevali s patri pri svetih mašah.

Preselili smo se v Melbourne in bili tudi aktivni na Slovenskem društvu Planica. Leta 1990 sem bila v odboru društva pod vodstvom predsednice Ivanke Kolačko. Odločili smo se za nov način delovanja.

Marija Kosi, oče njenega pokojnega moža na obisku iz Slovenije, in g. dr. Ivan Mikula.

V dvorani Slovenskega društva Planica se na četrto nedeljo v oktobru daruje sv. maša za pokojne člane in prijatelje.

Tako kot je navada tudi v Sloveniji, smo želeli organizirati sveto mašo in molitve za pokojne. Povabili smo patra Bazilija. Z veseljem je sprejel povabilo in obljubil, da bo prišel s patrom Tonetom in sestrami. Pred sveto mašo smo organizirali kosilo. Po sveti maši pa smo se vsako leto zbrali pod velikim hrastom na pokopališču Springvale in molili za pokojne ter zapeli. Pater pa je blagoslovil tudi vse slovenske grobove. Po smrti patra Bazilija je delo nadaljeval pater Metod in za njim pater Ciril. Vsako leto nova solza in nov grob. Pater Ciril je prihajal zadnjo nedeljo v oktobru 18 let, žalostnih in veselih. Še posebej se spominjamo članov in prijateljev društva, ki so že v večnosti in dragih domačih v Sloveniji. Skupna molitev nas

zbliža ne glede na razdaljo ali okolje, kjer prebivamo. Vsa leta smo imeli na te dneve lepo vreme. Ni nas poškopil dež, ampak pater z žegnano vodo.

Hvala vsem pokojnim in živim patrom in sestram, ki so darovali čas za našo skupnost. Patru Davidu in Mariji ter še posebno patru Cirilu za lepih 18 let.

Pater Ciril in Marija, novico, da se vračata v Slovenijo, smo težko sprejeli. Le uživajta v vaši, naši lepi samostojni Sloveniji. V imenu starega in novega odbora Slovenskega društva Planica, članov in prijateljev vama želimo Božjega blagoslova, polno sreče in kar vama srce poželi. Srečno!

Maria Kosi, Ringwood North VIC

VAŠI DAROVI

ZA BERNARDOV SKLAD: \$100: Majda Devlin. **\$60:** Martin Pajmon. **\$50:** Vida Valenčič, Marija Kosi. **\$40:** J & A Težak, Tone Mikuš, Marija Valher, Helena Pirc, Karl Bezjak, Franci Schwerdt, A & E Kovačič, W & T Prosenak, Nives Kocjančič, Jože Krušec, Štefan Šernek. **\$30:** Frank Plesničar. **\$20:** Eva Wajon, Rudi Durchar, Slovenski Misijon Sydney, Graciela Remec, Anton Brumen, J. Žabkar, P & N Tomšič, Marta Zrim, Paula Vohar, M & M Stavar, Rozina Horvat. **\$15:** M & E Gobec. **\$10:** Albina Kalc, Emilija Jaksetič, Franc Koprivec, Marica Surina, D & M Mikac, Jadranka Rutar, T & J Kruh, Josephine Plaznik, Sonia Prinčič, Ivanka Jaušovec, Alojz & Irma Dežman. **ZA MISIJONE: \$300:** N.N. (ACT). **\$130:** Tone & Marija Brne. **\$100:** Jože Krušec. **ZA LAČNE: \$140:** Alexander Braletich. **\$50:** Jože & Mimi Celhar. **\$40:** Anica Lapuh. **\$20:** Marta Zrim. **ZA OBNOVO CERKVE V ILIRSKI BISTRICI: \$50:** Branko Kalc. **\$20:** Ana Likar. Angela Mikuletič je prejela dar in poslala v Ilirsko Bistrico: **\$500:** Tone Brožič. **\$100:** Miriam Klemen.

Radi bi vedeli, kdo je 7. maja 2019 na račun Misli nakazal na banki v Adelaidi \$100. BOG POVRNI VSEM DOBROTNIKOM!

SLOVENSKO SOCIALNO SKRBSTVO IN INFORMACIJSKI URAD Inc.

19 A'Beckett Street, KEW VIC 3101

Telefon/Fax: 03 9853 7600

E-mail: slovwelfare@bigpond.com

internetna stran:

www.slovenianwelfare.org.au

Urad je odprt vsako 1., 3. in 4. nedeljo od 11.00 do 12.00 ure

in vsak prvi in tretji četrtek v mesecu od 10.00 do 12.00 ure, če se za četrtek predhodno dogovorite

po telefonu na 9459 2163 ali na 9795 7687.

VELEPOSLANIŠTVO REPUBLIKE SLOVENIJE

Telefon: (+61) 02 6290 0000

Fax: (+61) 02 6290 0619

e-mail: sloembassy.canberra@gov.si

<http://canberra.veleposlanistvo.si>

Veleposlanik: Jurij Rifelj

Svetovalac in namestnik: Andrej Kralj

**Embassy of the Republic of Slovenia
26 Akame Circuit
O' MALLEY ACT 2606**

816 Doncaster Road, Doncaster | (03) 9840 1155

Branch Manager - Melissa Laird

For 24 Hour Service & Enquiries please telephone our Funeral Advice Line:
(03) 9373 7000 or visit www.tobinbrothers.com.au

Misli Thoughts - Božje in človeške - Misli Thoughts

Religious and Cultural Bi-Monthly Magazine in Slovenian language. Informativna dvomesečna revija za versko in kulturno življenje Slovencev v Avstraliji | Ustanovljena (Established) leta 1952 | **Published by Slovenian Franciscan Fathers in Australia.** Izdajajo slovenski frančiškani v Avstraliji | **Glavni urednik in upravnik (Editor and Manager):** p. Ciril A. Božič OFM OAM, Baraga House, 19 A'Beckett Street, KEW VIC 3101 | **Tehnična urednica (Production Editor) oblikovanje in računalniški prelom:** Marija Anžič, Kew | **Naročnina in naslovi:** Angelca Veedetz | **Stalni sodelavci:** Florjan Auser, Mirko Cuderman, Tone Gorjup, Martha Magajna, Štefan Šernek, Cilka Žagar. | **Skupina prostovoljcev v Kew** pripravi Misli za na pošto. | **Naslov (Address): MISLI, PO Box 197, KEW VIC 3101 | Tel.: 03 9853 7787 | Fax: 03 9853 6176 | E-mail: misli@bigpond.com | Naročnina za 2019** je 60 avstralskih dolarjev, zunaj Avstralije - letalsko, 120 dolarjev | Naročnina se plačuje vnaprej; ne pozabite napisati svojega imena in priimka. **Bančni račun pri Commonwealth Bank v Kew, BSB: 06 3142.** Številka računa: 0090 1561 | **Poverjenišтво** za MISLI imajo vsi slovenski misijoni v Avstraliji | Rokopisov ne vračamo | Prispevkov brez podpisa ne objavljamo. Za objavljene članke odgovarja pisec sam | **Vnašanje in priprava strani (Typing and Lay-out):** MISLI, 19 A'Beckett Street, Kew VIC 3101 | **Tisk (Printing):** Distinction Press, Simon Kovacic, Melbourne. E-mail: simonkovacic@gmail.com | **Misli na internetu:** | Florjan Auser | <https://www.glasslovenije.com.au> - Tam kliknite na MISLI. | ISSN 1443-8364

DOBRODOŠLI DOMA

6. JULIJ

NEDELJA SLOVENCEV PO SVETU

7. JULIJ

VIŠARSKI DNEVI MLADIH

1.–4. AVGUST 28.–30. DECEMBER

ROMANJE TREH SLOVENIJ

4. AVGUST

Izdala: Rafaelova družba, Poljanska 2, 1000 Ljubljana • Foto: Izidor Jesenko • Tisk: Grafika Fabjanič • Projekt finančno podpira Urad RS za Slovence v zamejstvu in po svetu

Praznik ljubezni:
Thea Klinghammer in Eric Mrak
s svati. Kew, 4. maja 2019.